

VEDTAGNE TEKSTER

Foreløbig udgave

P8_TA-PROV(2015)0408

Afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning

Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning (2015/2066(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 4 og 13 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 107, 108, 113, 115, 116, 175 og 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til sin afgørelse af 12. februar 2015 om nedsættelse af et særligt udvalg om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning og fastsættelse af dets sagsområder, sammensætning og funktionsperiode¹,
- der henviser til afsløringerne fra det internationale konsortium af undersøgende journalister (ICIJ) af *tax rulings* og andre skadelige praksisser i Luxembourg, kendt under betegnelsen "LuxLeaks",
- der henviser til resultaterne af G7-, G8- og G20-topmøderne om internationale skattespørgsmål, navnlig topmøderne i henholdsvis Elmau den 7.- 8. juni 2015, Brisbane den 15.- 16. november 2014, Skt. Petersborg den 5.- 6. september 2013, Lough Erne den 17.- 18. juni 2013 og Pittsburgh den 24.- 25. september 2009,
- der henviser til Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) rapport "Harmful Tax Competition: An Emerging Global Issue" fra 1998,
- der henviser til OECD's rapport fra 2013 om udhuling af skattegrundlag og overførsel af overskud (Base Erosion and Profit Shifting (BEPS)), samt til OECD's handlingsplan om BEPS og efterfølgende publikationer,
- der henviser til de seneste konklusioner fra Det Europæiske Råd om det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (14. marts 2013), om beskatning (22. maj 2013), om automatisk udveksling af oplysninger (18. december 2014), om udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS), automatisk udveksling af

¹ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0039.

oplysninger på globalt plan og skadelige skatteforanstaltninger (18. december 2014) og om skatteunddragelse (27. juni 2014),

- der henviser til konklusionerne fra Rådet for Økonomi og Finans (Økofin) og til dets rapport til Det Europæiske Råd om beskatningsspørgsmål af 22. juni 2015,
- der henviser til de halvårslige rapporter fra Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning) til Rådet om adfærdskodeksen,
- der henviser til direktivet om administrativt samarbejde¹, direktivet om renter og royalties² og Kommissionens seneste lovgivningsforslag til ændring heraf,
- der henviser til Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater³ ("moder- og datterselskabsdirektivet"), senest ændret i 2015,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber⁴,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i TEUF⁵,
- der henviser til Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier⁶,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF⁷,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. februar 2007 til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om det arbejde, der i det fælles EU-forum for interne afregningspriser er gennemført om tvistudgåelses- og -udredningsprocedurer samt retningslinjer for forhåndsftaler om interne afregningspriser i EU (COM(2007)0071),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. december 1998 om anvendelsen af

¹ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 63 af 11.3.2011, s. 1). om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter.

² Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EUT L 157 af 26.6.2003, s. 49).

³ EFT L 225 af 20.8.1990, s. 6.

⁴ EFT L 158 af 27.5.2014, s. 196.

⁵ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁶ EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15.

⁷ EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73.

statsstøttere reglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne¹,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. juni 2015 med titlen ”Et fair og effektivt system for selskabsbeskatning i Den Europæiske Union: 5 centrale indsatsområder (COM(2015)0302),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. marts 2015 om gennemsigtighed på skatteområdet til bekæmpelse af skatteunddragelse og skatteundgåelse (COM(2015)0136),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2012 med titlen ”En handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse” (COM(2012)0722),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning (C(2012)8806),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 6. december 2012 vedrørende foranstaltninger, der kan tilskynde tredjelande til at anvende minimumsstandarder for god forvaltningspraksis på skatteområdet (C(2012)8805),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. juni 2012 om konkrete tiltag til at styrke bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, bl.a. i forbindelse med tredjelande (COM(2012)0351),
- der henviser til Kommissionens forslag fra 2011 til Rådets direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG) (COM(2011)0121) og til Parlamentets holdning hertil af 19. april 2012²,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. oktober 2011 om en ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar (COM(2011)0681),
- der henviser til resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 1. december 1997 om en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning³, og til de regelmæssige rapporter til Rådet fra Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning),
- der henviser til rekommandation af 30. april 2014 fra Europarådets Ministerkomité om beskyttelse af whistleblowere,
- der henviser til Simmons & Simmons-rapporten fra 1999 om administrative praksisser, der er omtalt i punkt 26 i rapporten fra 1999 fra Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (Primarolo-rapporten (SN 4901/99)), og til ajourføringen af denne rapport i 2009,
- der henviser til Europa-Parlamentets ændringer af 8. juli 2015 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktionæringengagement, og af direktiv 2013/34/EU, for så vidt

¹ EFT C 384 af 10.12.1998, s. 3.

² EUT C 258 E af 7.9.2013, s. 134.

³ EFT C 2 af 6.1.1998, s. 2.

angår visse aspekter ved redegørelsen for virksomhedsledelse¹,

- der henviser til sin beslutning af 8. juli 2015 om skatteundgåelse og skatteunddragelse som udfordringer for regeringsførelse, social beskyttelse og udvikling i udviklingslandene²,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2015 om den årlige skattebetænkning³,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2015 om årsrapporten for 2013 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – bekæmpelse af svig⁴,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge⁵,
- der henviser til sin beslutning af 21. maj 2013 om bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skattely⁶,
- der henviser til sin beslutning af 19. april 2012 med efterlysning af konkrete metoder til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse⁷,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om skat og udvikling - samarbejde med udviklingslandene om fremme af god forvaltningspraksis på skatteområdet⁸,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om fremme af god forvaltningspraksis på skatteområdet⁹,
- der henviser til de forskellige parlamentariske høringer og efterfølgende rapporter om dette emne i nationale parlamenter, navnlig Det Forenede Kongeriges Underhus, USA's Senat og den franske Nationalforsamling,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Det Særlige Udvalg om Afgørelser i Skattespørgsmål og Andre Foranstaltninger af Lignende Art eller med Lignende Virkning (A8-0317/2015),

LuxLeaks: Fakta og tal

- A. der henviser til, at LuxLeaks-skandalen, som brød ud den 5. november 2014, da det internationale konsortium af undersøgende journalister offentliggjorde ca. 28 000 siders fortrolige dokumenter omhandlende mere end 500 private beskatningsordninger indgået mellem de luxembourgske skattemyndigheder og mere end 300 multinationale selskaber mellem 2002 og 2010, har afsløret omfanget af anvendelsen af hemmelige aftaler med komplekse økonomiske konstruktioner, der har til formål at opnå drastiske

¹ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0257.

² Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0265.

³ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0089.

⁴ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0062.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0444.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0205.

⁷ EUT C 258 E af 7.9.2013, s. 53.

⁸ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 37.

⁹ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 29.

skattelettelser; der henviser til, at datterselskaber i Luxembourg i mange tilfælde håndterer en omsætning på flere hundrede millioner euro, men har en meget begrænset tilstedeværelse og økonomisk aktivitet i Luxembourg;

- B. der henviser til, at problemet med udhuling af selskabsskattegrundlag og aggressiv skatteplanlægningspraksis har været kendt og drøftet på internationalt plan i flere årtier; der henviser til, at LuxLeaks henledte offentlighedens og mediernes opmærksomhed på dette problem og kastede lys over en tvivlsom beskatningspraksis, som blev promoveret af revisionsfirmaer i én bestemt medlemsstat; der henviser til, at Kommissionens undersøgelser og det arbejde, der er udført af Parlamentet via dettes særlige udvalg, har vist, at der ikke var tale om et enligt tilfælde, men at metoden med at træffe skattemæssige foranstaltninger til at mindske visse store selskabers samlede skatteforpligtelser med henblik på kunstigt at øge et lands skattegrundlag på bekostning af andre lande, hvoraf nogle er underlagt spareforanstaltninger, er en vidt udbredt praksis såvel i som uden for Europa;
- C. der påpeger, at en sådan adfærd, der ofte resulterer i en afkobling mellem det sted, hvor værdien skabes, og det sted, hvor overskuddet beskattes, ikke er begrænset til *tax rulings*, men omfatter en bred vifte af skadelige skattepraksisser, der benyttes af nationale skattemyndigheder i og uden for EU;
- D. der påpeger, at sådanne praksisser bør gøres til genstand for offentlig granskning som led i den demokratiske kontrol; der påpeger, at de i lyset af deres negative indvirkning på samfundet som helhed kun kan vedblive at eksistere, så længe de holdes hemmelige eller tolereres; der henviser til, at undersøgende journalister, den ikke-statslige sektor og den akademiske verden har medvirket til at afdække tilfælde af skatteundgåelse og informere offentligheden herom; der henviser til, så længe disse praksisser ikke kan forhindres, bør afsløringen heraf ikke afhænge af individuelle whistleblowers mod og etiske sans, men derimod indgå i mere systematiske mekanismer for rapportering og informationsudveksling;

Medlemsstaternes tilgang til selskabsbeskatning

- E. der henviser til, at indtægterne fra selskabsskat i EU-28 gennemsnitligt udgjorde 2,6 % af BNP i 2012¹;
- F. der henviser til, at direkte beskatning ifølge traktaten primært henhører under medlemsstaternes kompetence; der henviser til, at EU i den udstrækning, det har beføjelser på skatteområdet, normalt er underlagt kravet om enstemmighed i Rådet ved udøvelsen af disse beføjelser; der henviser til, at der som følge heraf endnu ikke er truffet nogen væsentlige beslutninger vedrørende selskabsskat på EU-plan til trods for den udvikling, der på det seneste har fundet sted i EU-integrationen såvel i forbindelse med det indre marked som på andre områder, der er omfattet af EU-traktaterne, såsom internationale handelsaftaler, den fælles valuta, økonomisk og finanspolitisk styring samt principper og lovgivning vedrørende bekæmpelse af hvidvaskning; der påpeger, at medlemsstaterne skal overholde EU's konkurrencelovgivning og sikre, at deres skatteregler er forenelige med principperne for det indre marked og ikke skaber konkurrenceforvridning; der påpeger, at det forhold, at enstemmighedsreglen i Rådet giver den enkelte medlemsstat vetoret, mindsker incitamentet til at bevæge sig fra status

¹ Rapport om beskatningstendenser i EU "Taxation trends in the European Union", 2014-udgaven.

quo i retning af en mere samarbejdsorienteret løsning; der henviser til, at medmindre proceduren i artikel 116 i TEUF tages i brug, kan en ændring af kravet om enstemmighed i spørgsmål vedrørende direkte beskatning kun ske ved en traktatændring;

- G. der henviser til, at den nuværende situation, hvor hver enkelt medlemsstat har vetoret, gør det nødvendigt, at alle medlemsstater udviser beslutsomhed og samarbejdsvilje, hvis det paneuropæiske problem med skatteunddragelse og skatteundgåelse skal tackles;
- H. der påpeger, at de nationale politiske repræsentanter med visse rosværdige undtagelser indtil nu ikke har vist tilstrækkelig vilje til at løse tackle problemet med skatteundgåelse, herunder *tax rulings*;
- I. der henviser til, at kapital bevæger sig frit på EU's indre marked, og store selskaber aflægger regnskab på et konsolideret grundlag, hvorimod skat opkræves nationalt af skattemyndigheder, som kun i yderst begrænset omfang udveksler information indbyrdes;
- J. der henviser til, at der i et fuldført indre marked ikke bør være kunstige fordrejninger, som kan påvirke beslutninger om investeringer og placering af virksomheder; der henviser til, at globaliseringen, digitaliseringen og de frie kapitalbevægelser imidlertid skaber grobund for en mere intens skattekonkurrence mellem medlemsstaterne og med tredjelande med henblik på at tiltrække investeringer og virksomheder; der henviser til, at selv om det er vigtigt at bevare, og tiltrække nye, virksomheder i Europa, må det ikke tage form af potentielt skadelige skatteordninger, som tager sigte på at fremme investeringer og tiltrække yderligere økonomisk aktivitet fra første færd, som en reaktion på lignende foranstaltninger truffet i nabolandene eller for at rette op på, hvad der betragtes som eksisterende ubalancer mellem medlemsstater med hensyn til relativ velstand, størrelse eller udkantsbeliggenhed; der henviser til, at der i øvrigt i nogle jurisdiktioner synes at være en sammenhæng mellem attraktive selskabsskatteordninger og en høj grad af national velstand; der henviser til, at den optimale udformning af skatteordninger afhænger af en lang række faktorer og derfor er forskellig fra land til land; der påpeger, at skadelig skattekonkurrence mellem medlemsstaterne begrænser det indre markeds potentiale;
- K. der påpeger, at landene i stedet for at koncentrere sig om at fremme et attraktivt erhvervsklima med for eksempel gode infrastrukturer og højt kvalificeret arbejdskraft, herunder gennem produktivitetsfremmende investeringer, og i stedet for at skabe et stabilt og forudsigeligt skattesystem optræder som aktører i skattekonkurrencespillet, hvor de ved at kombinere deres nationale lovgivning med deres netværk af skatteoverenskomster søger at promovere sig selv som lande, der er værd at investere i, hvorigennem finansielle strømme kan kanaliseres, eller hvor overskud kan bogføres, hvorved de tiltrækker virksomheder eller skuffeselskaber på bekostning af partnerlande og skaber illoyale praksisser mellem dem; der henviser til, at hvert land isoleret set har en klar interesse i at "køre sit eget løb", dvs. at være den første til at udforme og gennemføre særlige skatteordninger, og -regler, der kan udvide skattegrundlaget, og den sidste til at deltage i en fælles og koordineret indsats for at bekæmpe skatteundgåelse;
- L. der henviser til, at der foregår skattekonkurrence mellem medlemsstaterne; der henviser til, at princippet om loyalt samarbejde mellem Unionens medlemsstater er fastlagt i artikel 4 i TEU; der finder, at medlemsstaterne fuldt ud bør anvende princippet om loyalt samarbejde i sager vedrørende skattekonkurrence;

- M. der henviser til, at nogle medlemsstater har en tvetydig holdning til skatteundgåelse, idet de på den ene side klager over udhulingen af deres nationale skattegrundlag, men på den anden side selv er ansvarlige for udformningen af de eksisterende nationale og internationale skatteordninger, som har gjort dette muligt, og stadig lægger hindringer i vejen for enhver udvikling af deres skattesystemer, som kunne muliggøre en mere samordnet løsning; der påpeger, at man i en situation med fuld kapitalmobilitet inden for EU og i lyset af Kommissionens erklærede målsætning om at indføre en kapitalmarkedsunion bør tage fuld højde for de nationale skatteordningers og -indtægters indbyrdes sammenhæng og gensidige påvirkning, herunder for de omfattende positive og negative spillovereffekter, som de enkelte medlemsstaters skatteafgørelser har hen over landegrænserne, idet det ene lands skatteincitament er det andet lands udhuling af skattegrundlag;
- N. der påpeger, at vi er vidner til et paradoks bestående i, at den frie konkurrence mellem medlemsstaterne på skatteområdet har resulteret i konkurrencebegrænsninger og -forvridninger;
- O. der henviser til, at indførelsen af EU's indre marked har været til stor gavn for de nationale økonomier ved at gøre dem mere konkurrencedygtige og attraktive i en globaliseret økonomi, og at skattemæssig konvergens mellem medlemsstaterne i sidste instans vil have samme virkning;
- P. der påpeger, at lovgivere og - ofte ressourcemæssigt underforsynede - skattemyndigheder ikke har mulighed for at forudse, men kun kan reagere – undertiden med stor forsinkelse – på de innovative skatteundgåelsesordninger, som udtænkes og promoveres af visse skatterådgivere, navnlig fra meget store revisionsfirmaer, samt advokater og formidlere; der navnlig påpeger, at de EU-organer, som skulle forhindre indførelse af nye skadelige skatteforanstaltninger (såsom Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen, som medlemsstaterne oprettede i 1998, eller Kommissionen som traktaternes vogter) – erfaringsmæssigt har været ude af stand til at bremse denne uønskede udvikling, idet de undertiden har reageret på ineffektiv vis eller på grundlag af et for snævert mandat, og at der er indført mange nye og ofte aggressive skatteundgåelsesforanstaltninger eller -aftaler, såsom patentbokse, i EU; der henviser til, at multinationale selskaber såvel i EU som på verdensplan får ekspertbistand fra en velorganiseret og kompetent skatterådgivningssektor samt fra banker og andre udbydere af finansielle tjenesteydelser til udformningen af deres skatteundgåelsesordninger; der henviser til, at denne sektor samtidig er repræsenteret i organer, der rådgiver regeringer og offentlige institutioner i skattespørgsmål, som f.eks. EU-plattformen for god forvaltningspraksis på skatteområdet (Platform for Tax Good Governance); der henviser til, at der er betænkeligheder ved de interessekonflikter, som kan opstå, når de samme firmaer rådgiver både offentlige myndigheder og private multinationale selskaber;
- Q. der påpeger, at al skatteplanlægning skal finde sted inden for lovens og de gældende traktaters rammer; der påpeger, at det bedste svar på aggressiv skatteplanlægning følgelig er god lovgivning og internationalt samarbejde med henblik på at opnå de ønskede resultater;
- R. der henviser til, at opnåelsen af de ønskede mål afhænger af lovgivningens gennemførelse; der henviser til, at denne gennemførelse er en opgave for de nationale forvaltninger, som ofte kun har få incitament til at samarbejde med hinanden på EU-plan; der påpeger, at denne situation bidrager til og forværrer de eksisterende skævheder, som forårsages af forskellene mellem lovene i Unionen som helhed;

- S. der henviser til, at den trojka af institutioner (Europa-Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Den Internationale Valutafond), der fører opsyn med de finansielle og finanspolitiske tilpasningsprogrammer i lande som Portugal og Grækenland, ikke har gjort noget forsøg på at forhindre skatteamnestier, *tax rulings*, skattebegunstigelser og skattefritagelsesordninger, som var og er urimeligt diskriminerende og til gavn for skatteundvigende virksomheder og personer, hvilket har medført store tab af statslige indtægter og en forøgelse af byrderne for i forvejen overbeskattede små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og borgere;
- T. der påpeger, at det er en yderst krævende opgave at efterforske og retsforfølge skattekriminalitet og hvidvaskning af penge, som ofte omfatter finansielle operationer og juridiske personer i flere jurisdiktioner; der henviser til, at det personale i medlemsstaterne, som har ansvaret for at efterforske og retsforfølge gerningsmænd til skattekriminalitet og andre økonomiske forbrydelser, ofte savner den fornødne uddannelse og de fornødne ressourcer;
- U. der påpeger, at de seneste års sparepolitikker og budgetbegrænsninger i væsentlig grad har begrænset skatteforvaltningernes muligheder for at efterforske skattekriminalitet og skadelig skattepraksis; der henviser til, disse nedskæringer især har været skadelige i lande omfattet af økonomiske bistandsprogrammer under opsyn af trojkaen, hvor forøgelsen af statens indtægter er opnået på bekostning af i forvejen overbeskattede SMV'er og borgere, hvorimod store selskaber og velhavende skatteundvigere ofte har nydt godt af skatteamnestier, *tax rulings* og andre skattefritagelses- og begunstigelsesordninger, sådan som det har været tilfældet i Portugal og Grækenland;

Tax rulings og skadelig skattepraksis

- V. der henviser til, at *tax rulings* spænder over en bred vifte af praksisser i medlemsstaterne, lige fra ad hoc-politikker til klart afgrænsede anvendelser af lovgivningen, for så vidt angår mulige anvendelsesområder og emner, bindende karakter, hyppighed, offentliggørelse og varighed samt spørgsmålet om betaling af gebyrer; der henviser til, at der ikke findes nogen fælles definition af *tax rulings* på internationalt plan, hvis man ser bort fra Kommissionens beskrivelse af dem som ”enhver meddelelse eller ethvert andet instrument eller tiltag med tilsvarende virkninger fra eller på vegne af medlemsstaten vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af skattelove”.
- W. der påpeger, at *tax rulings* ikke i sig selv er problematiske, da de, i overensstemmelse med deres oprindelige formål, kan give skatteyderen retssikkerhed og mindske den økonomiske risiko for hæderlige firmaer i sager, hvor skatteregler eller deres konkrete anvendelse under visse omstændigheder kan være uklare eller genstand for divergerende fortolkninger, navnlig i forbindelse med komplekse transaktioner, hvorved man undgår fremtidige tvister mellem skatteyderen og skattemyndighederne;
- X. der henviser til, at denne praksis med *rulings* har udviklet sig inden for rammerne af et tættere og mere samarbejdsorienteret forhold mellem skatteforvaltninger og skatteydere som et middel til at håndtere den stigende kompleksitet af den skattemæssige behandling af visse transaktioner i en stadig mere kompleks, global og digitaliseret økonomi; der henviser til, at Parlamentets særlige udvalg gennem sit arbejde har kunnet konstatere, at *tax rulings* – på trods af medlemsstaternes forsikringer om, at de ikke er diskretionære, men blot et middel til at præcisere den gældende skattelovgivning, samtidig med at de hemmeligholdes – kan udstedes uden noget retligt grundlag via

uformelle eller diskretionære arrangementer til støtte for skattedrevne strukturer, som bygger på skatteplanlægningsværktøjer, der typisk anvendes af multinationale selskaber til at nedbringe deres skattebidrag; der påpeger, at dette især – omend ikke udelukkende – gælder for *rulings* vedrørende prissætningen af overførsler mellem virksomheder i en koncern (såkaldte APA'er – Advance Pricing Agreements); der påpeger, at de ved kun at give retssikkerhed for visse udvalgte aktører kan skabe ulighed mellem de virksomheder, de er udstedt til, og andre virksomheder i samme sektor, som ikke har adgang til dem;

- Y. der henviser til, at hverken OECD eller Europa-Kommissionen har krævet, at praksissen med *tax rulings* som sådan bringes til ophør;
- Z. der påpeger, at en *advance tax ruling* – forhåndstilkendegivelse om beskatning – ikke formodes at have nogen som helst indvirkning på den skattemæssige behandling af en transaktion eller begunstige en skatteyder på en andens bekostning, idet den alt andet lige bør have samme virkning som den efterfølgende anvendelse af de tilgrundliggende skatteregler; der påpeger, at denne betænkning fokuserer på, i overensstemmelse med det særlige TAXE-udvalgs mandat, følgelig ikke er strengt begrænset til *tax rulings*, men dækker enhver skatteforanstaltning af lignende art eller med lignende virkning, der falder ind under den generiske betegnelse ”skadelig skattepraksis”, dvs. foranstaltninger, der har til formål at tiltrække udenlandske virksomheder eller transaktioner på bekostning af andre skattejurisdiktioner, hvor disse transaktioner normalt skulle beskattes, og/eller foranstaltninger, der har til formål at give bestemte virksomheder en fortrinsstilling og derved forvride konkurrencen;
- AA. der henviser til, at skadelig skattepraksis i et vist omfang kan kædes sammen med en eller flere af følgende uønskede virkninger: manglende gennemsigtighed, vilkårlig forskelsbehandling, konkurrenceforvridninger og ulige spilleregler i og uden for det indre marked, indvirkning på det indre markeds integritet og på skattesystemets fairness, stabilitet og legitimitet, øget beskatning af mindre mobile økonomiske faktorer, øget økonomisk ulighed, illoyal konkurrence mellem stater, udhuling af skattegrundlaget, social utilfredshed, mistillid og et demokratisk underskud;
- AB. der finder, at selv om SMV'er fortsat er den primære drivkraft for økonomien og beskæftigelsen i Europa, bør man også anerkende det vigtige bidrag, som multinationale selskaber yder til fremme af investeringer, økonomisk vækst og beskæftigelse; der påpeger, at betaling af en rimelig andel af skatterne i de lande, hvor disse selskabers faktiske økonomiske aktivitet og værdiskabelse finder sted, fortsat er et vigtigt element i deres bidrag til velfærd i og bæredygtigheden af de europæiske samfund;

Arbejdet i det særlige udvalg

- AC. der henviser til, at det særlige udvalg, der konstitueredes den 26. februar 2015, har afholdt 14 møder, hvorunder det har hørt kommissionsformand Jean-Claude Juncker, kommissær med ansvar for konkurrence Margrethe Vestager, kommissær med ansvar for økonomiske og finansielle anliggender samt beskatning og told Pierre Moscovici, formand for Rådet Pierre Gramegna, finansministrene fra Frankrig Michel Sapin, Tyskland Wolfgang Schäuble, Italien Pier Carlo Padoan og Spanien Luis de Guindos, OECD-repræsentanter samt whistleblowere, undersøgende journalister, eksperter, akademikere, repræsentanter for multinationale selskaber, brancheforeninger, fagforeninger, ikke-statslige organisationer og medlemmer af EU's nationale parlamenter (se bilag 1); der henviser til, at delegationer fra TAXE-udvalget har besøgt

Schweiz for at se nærmere på specifikke aspekter af tredjelandsdimensionen af dets mandat, samt foretaget undersøgelsesrejser til følgende medlemsstater: Belgien, Luxembourg, Irland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige; der henviser til, at der også har været afholdt møder med regeringsrepræsentanter fra Gibraltar og Bermuda; der henviser til, at alle disse aktiviteter, selv om de har givet et uvurderligt indblik i skattesystemer og -praksis i hele EU, ikke har afklaret alle relevante spørgsmål, herunder de resterende uoverensstemmelser i de erklæringer, som Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, er kommet med vedrørende den længe hemmeligholdte side i Krecké-rapporten;

- AD. der henviser til, at udvalget i et vist omfang er blevet hindret i at udføre sit arbejde, fordi en række medlemsstater og Rådet ikke reagerede inden for svarfristen (se bilag 2) og i sidste ende enten ikke fremsendte alle de dokumenter, de var anmodet om, eller afgav rent formelle svar, som knap nok berørte substansen i anmodningerne; der henviser til, at kun 4 af de 17 multinationale selskaber, der var indbudt, indvilgede i at give møde for udvalget efter den første indbydelse i juni og juli 2015; der henviser til, at yderligere 11 multinationale selskaber først indvilgede i at give møde for udvalget, efter at afstemningen om betænkningen i TAXE-udvalget havde fundet sted, og efter gentagne indbydelser, således at der måtte indkaldes til et nyt ekstraordinært møde kort før afstemningen på plenum (se bilag 3); der henviser til, at heller ikke Kommissionen samarbejdede fuldt ud, idet den ikke fremsendte alle dokumenter og uformelle notater fra møder i Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen møder, men kun, som følge af visse medlemsstaters modvilje, tilbød en begrænset høringsprocedure; der henviser til, at udvalgets mandatperiode derfor måtte forlænges;
- AE. der henviser til, at en række af Kommissionens undersøgelser vedrørende statsstøtte i relation til ordninger for interne afregningspriser valideret af *tax rulings* eller andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning, som påvirker det skattepligtige overskud for datterselskaber af multinationale selskaber, stadig var i gang på tidspunktet for denne betænkningens vedtagelse.

Oversigt over selskabsskattepraksis i medlemsstaterne

1. minder om, at de eksisterende modeller for selskabsbeskatning i industrilandene blev udformet i første halvdel af det 20. århundrede, som var en periode med begrænset grænseoverskridende aktivitet; bemærker, at globaliseringen og digitaliseringen af økonomien radikalt har ændret den globale værdikæde og den måde, markederne fungerer på, og at de fleste store selskaber nu har en tværnational struktur, som rækker ud over rammerne for de nationale skatteregler; understreger, at de nationale og internationale regler på skatteområdet ikke er fulgt med udviklingen i erhvervslivet;
2. understreger nødvendigheden af at udforme en afbalanceret og retfærdig skattepolitik som et integreret led i strukturreformer i medlemsstaterne;
3. bemærker, at selv om det er blevet stadig mere kompliceret for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne, at overholde reglerne i de forskellige skattesystemer, har globaliseringen og digitaliseringen samtidig gjort det lettere for dem at organisere deres aktiviteter gennem offshore-finanscentre og at skabe sindrige konstruktioner, der kan nedbringe deres samlede skattebidrag; finder det betænkeligt, at de fleste medlemsstater som følge af den økonomiske krise, gældskrisen og nødvendigheden af at konsolidere budgettet har skåret kraftigt ned på deres skatteforvaltningers personale; understreger, at de nationale skattemyndigheder bør have tilstrækkeligt med ressourcer,

herunder medarbejdere, til effektivt at kunne forebygge, afsløre og bekæmpe aggressiv skatteplanlægning, skatteunddragelse og skatteundgåelse, som i væsentlig grad udhuler deres skattegrundlag, og sikre en bedre og mere retfærdig skatteopkrævning og troværdigheden af skattesystemet; bemærker, at undersøgelser har vist, at kvalificerede skattemedarbejdere giver staten betydeligt flere indtægter i forhold til de udgifter, som er relateret til disse medarbejdere, eftersom effektive skatteforvaltninger har en direkte positiv indvirkning på skatteindtægter;

4. understreger forskellen mellem på den ene side den skadelige praksis i visse skatteforvaltninger og nationale forvaltninger, der gør det muligt for multinationale selskaber at flytte overskud væk fra de områder, hvor overskuddet er skabt, for at undgå beskatning, og på den anden side staters konkurrence om at tiltrække direkte udenlandske investeringer (FDI) eller beholde økonomiske aktiviteter i landet i fuld overensstemmelse med EU-lovgivningen;
5. understreger, at medlemsstaterne i overensstemmelse med traktatens nærhedsprincip kan fastsætte deres egne selskabsskattesatser og skattegrundlag, indtil der er aftalt stærkere skatteharmoniseringsforanstaltninger i overensstemmelse med traktaten; understreger imidlertid også, at de alt for komplekse regler i de nationale skattesystemer i kombination med forskellene mellem disse systemer skaber smuthuller, som de multinationale selskaber kan udnytte til aggressiv skatteplanlægning, hvilket fører til udhuling af skattegrundlag, flytning af overskud, et kapløb mod bunden og i sidste ende et suboptimalt økonomisk resultat; understreger, at denne form for skatteundgåelse er et minussumspil for alle de nationale budgetter lagt sammen, fordi det øgede skatteprovenu, der opnås gennem skadelig praksis i én medlemsstat (i form af fritagelser, særlige fradrag eller smuthuller) ikke opvejer tabet af skatteprovenu i andre medlemsstater; påpeger, at en yderligere udhuling af skattegrundlaget, skadelig skattekonkurrence og et skattesatskapløb mod bunden kun kan forhindres via en mere koordineret, fælles tilgang fra medlemsstaternes side med henblik på at fastlægge en fælles ramme, som medlemsstaternes skattesatser skal holde sig inden for;
6. minder om, at nogle medlemsstater formelt har højere selskabsskatter end andre, men at de reelle satser er væsentligt lavere på grund af fradrag og smuthuller, der tilgodeser det indenlandske erhvervsliv, således at den effektive skattesats ender med at være lavere end i medlemsstater med en formelt lav sats;
7. påpeger, at lavere selskabsskat i nogle medlemsstater kan give et forholdsvis større skatteprovenu end højere skattesatser;
8. konstaterer, at de lovbestemte selskabsskattesatser i EU ifølge Kommissionen¹ faldt med 12 procentpoint, fra 35 % til 23 %, mellem 1995 og 2014; understreger, at dette fald i skattesatserne har været ledsaget af en udvidelse af skattegrundlaget for at modvirke indtægtstab, og at de forholdsvis stabile indtægter fra selskabsbeskatning inden for samme tidsramme også kan forklares med en stærk tendens i retning af omdannelse af virksomheder fra f.eks. enkeltmandsvirksomheder til aktie- eller anpartsselskaber, hvilket indebærer en tilsvarende overgang fra person- til selskabsbeskatning;
9. bemærker, at de fleste medlemsstater bruger store beløb på skatteincitament, der har

¹ Rapport om beskatningstendenser i EU "Taxation trends in the European Union", 2014-udgaven.

til formål at give SMV'er en konkurrencefordel, men at disse bestræbelser ifølge Kommissionen¹ saboteres af international skatteplanlægning i tre ud af de fire medlemsstater, der for nylig har været genstand for en undersøgelse; bemærker, at SMV'er dermed, på trods af de store omkostninger, der er forbundet med at begunstige dem skattemæssigt, stilles dårligere i konkurrencen, ligesom de nationale politiske beslutningstageres intentioner undergraves;

10. fremhæver den voksende kløft mellem lovbestemte og effektive skattesatser, navnlig for virksomheder, der opererer på globalt plan, hvilket i det mindste delvis er en afspejling af forskellige undtagelser og fritagelser fra de almindelige skatteregler, hvad enten disse er et resultat af lovgiverens intentioner om at nå specifikke mål eller af en aggressiv skatteplanlægning, dvs. fuldstændig kunstige arrangementer, der udelukkende har et skattemæssigt formål;
11. understreger, at den manglende overensstemmelse mellem skattesystemerne på globalt plan i væsentlig grad bidrager til en udhuling af skattegrundlag og skatteunddragelse, men at tiltag alene på EU-plan ikke vil løse disse problemer;
12. konstaterer, at de 28 skattesystemer i EU er meget forskelligartede hvad angår såvel definitionen af skattegrundlaget som skattesatsernes størrelse, og at variationen bliver endnu større, hvis man medregner de særlige jurisdiktioner med egne skattesystemer, der henhører under visse EU-medlemsstater (oversøiske territorier og britiske kronbesiddelser); beklager, at der i øjeblikket ikke findes nogen fælles definition eller retningslinjer i EU for så vidt angår grundlæggende begreber og elementer såsom balancen mellem beskatning efter henholdsvis indtægtskilde og hjemsted, fast forretningssted og skattepligtige enheder, økonomisk substans og regler om bekæmpelse af misbrug, definition af renter og royalties, behandling af immaterielle aktiver, behandling af gæld og egenkapital, for slet ikke at tale om, hvad der kan og ikke kan fratrækkes skattegrundlaget, hvilket efterlader medlemsstaterne med ukoordinerede skattesystemer; understreger, at det er nødvendigt at harmonisere disse definitioner;
13. understreger, at de nationale præferenceordninger og uoverensstemmelserne mellem de forskellige skattesystemer i det indre marked skaber muligheder for skatteundgåelse; bemærker, at disse uønskede virkninger forværres yderligere af samspillet med et stort antal bilaterale skatteoverenskomster, der er indgået mellem medlemsstater og tredjelande og hvis bestemmelser ikke i tilstrækkelig grad sikrer mod misbrug;
14. bemærker, at de ukoordinerede skattemæssige rammer i EU også lider under en åbenlys mangel på samarbejde mellem medlemsstaterne; understreger i den forbindelse, at medlemsstaterne ikke nødvendigvis tager hensyn til virkningen af deres skattemæssige foranstaltninger på andre medlemsstater, ikke kun i forbindelse med udformningen af sådanne foranstaltninger, men også når de udveksler oplysninger om gennemførelsen af samme, hvilket i praksis fører til en usolidarisk "beggar thy neighbour"-politik på skatteområdet, som er i strid med selve grundprincipperne for det europæiske projekt; påpeger, at en automatisk, systematisk og effektiv udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne ville gøre det muligt at tage højde for den skattemæssige behandling af specifikke indtægtsstrømme eller transaktioner i andre medlemsstater; understreger, at dette også medvirker til at skabe en uacceptabel situation, hvor overskud optjent af multinationale selskaber i en medlemsstat ofte beskattes med en meget lav sats, eller

¹ Europa-Kommissionen (2015), "SME taxation in Europe – an empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises".

slet ikke, i EU;

15. mener, at finanspolitik og konkurrencepolitik bør betragtes som to sider af samme sag i det indre marked, og opfordrer Kommissionen til at revurdere og styrke de disponible instrumenter og ressourcer for konkurrencepolitik og statsstøtte;
16. understreger, at der har været en meget begrænset konvergens mellem de nationale skattesystemer i EU på trods af, at der gennem de sidste 30 år er sket en uddybning uden fortilfælde af integrationsprocessen i EU, navnlig i forbindelse med det indre marked og Den Økonomiske og Monetære Union; beklager, at samordningen af skattesystemerne halter langt bagefter den samordningsindsats, der gøres på EU-plan på andre områder, navnlig inden for rammerne af det europæiske semester, selv om en væsentlig del af det policy mix, der skal sikre finanspolitisk konsolidering - ud over de relevante foranstaltninger på udgiftssiden - vedrører indtægtssiden; er af den opfattelse, at dette aspekt burde have været nævnt i de fem formænds rapport, "Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union", fra juni 2015;
17. understreger, at manglen på politisk vilje til at skabe konvergens mellem de nationale finanspolitikker motiverer medlemsstaterne til at vælge en bilateral fremgangsmåde, mens en fælles tilgang ville være mere effektiv; minder om muligheden for at anvende metoden med forstærket samarbejde til at arbejde hen imod finanspolitisk konvergens; glæder sig i lyset heraf over visse medlemsstaters ønske om at indføre en afgift på finansielle transaktioner;

Instrumenter til aggressiv skatteplanlægning og deres virkninger

18. understreger, at visse multinationale selskabers skatteundgåelse kan resultere i en effektiv skatteprocent på noget nær nul for overskud optjent i europæiske jurisdiktioner, hvilket understreger det faktum, at sådanne multinationale selskaber, selv om de nyder godt af forskellige offentlige goder og serviceydelser på de steder, hvor de opererer, ikke betaler en rimelig andel heraf og dermed bidrager til udhuling af det nationale skattegrundlag og til større ulighed; understreger også, at det kun er virksomheder med grænseoverskridende aktiviteter, der har mulighed for at overføre overskud, hvilket straffer konkurrenter, der kun er aktive i ét land;
19. konstaterer med stor bekymring, at selskabers skatteundgåelse har en direkte indvirkning på de nationale budgetter og på skattebyrdens fordeling mellem de forskellige kategorier af skatteydere samt mellem økonomiske faktorer (til gavn for de mest mobile faktorer såsom kapital i form af FDI); beklager, at dette ud over konkurrenceforvridning og ulige spilleregler resulterer i en stærkt betænkelig situation, hvor nogle af de skatteydere, der har den største betalingsevne, i en situation hvor der gøres intense bestræbelser for at opnå finanspolitisk konsolidering og strukturelle reformer, bidrager betydeligt mindre end dem, der er hårdest ramt af den økonomiske og finansielle krise og gældskrise, såsom almindelige borgere samt virksomheder, der ikke giver sig af med aggressiv skatteplanlægning, og som ofte tilhører SMV-kategorien og ikke er i stand til at konkurrere med multinationale selskaber på grund af dette skattemæssige handicap; understreger, at denne situation risikerer at give næring til mistilliden til demokratiet og i sidste ende påvirke den generelle overholdelse af skattereglerne, navnlig i de lande, der er underlagt tilpasningsprogrammer; finder det beklageligt, at whistleblowere, som i offentlighedens interesse giver de nationale myndigheder vigtige oplysninger om embedsmisbrug, forseelser, svig eller ulovlige aktiviteter eller praksisser, risikerer at blive retsforfulgt og lide personlig og økonomisk

skade; bemærker med stor bekymring, at selv journalister, der afslører ulovlige eller illegitime praksisser, undertiden har været udsat for tilsvarende følger;

20. bemærker, at IMF¹ på baggrund af en undersøgelse af 51 lande har konkluderet, at flytning af overskud mellem skattejurisdiktioner på nuværende tidspunkt i gennemsnit medfører et tab af selskabsskatteindtægter på ca. 5 % – dog næsten 13 % i lande uden for OECD; bemærker også, at den økonometriske dokumentation ifølge Kommissionen viser, at FDI over tid er blevet mere følsom over for selskabsbeskatning; fremhæver, at i alt 1 billion EUR i potentielle skatteindtægter ifølge en undersøgelse hvert år skønnes at gå tabt på grund af skattesvig, skatteunddragelse, herunder i skyggeøkonomien, og skatteundgåelse i EU², mens andre skøn tyder på, at det årlige tab for de nationale statskasser som følge af skatteundgåelse beløber sig til omkring 50-70 mia. EUR, men at dette indtægtstab i hele EU i realiteten kan udgøre 160-190 mia. EUR, hvis man tager særlige skattearrangementer samt manglende effektivitet i opkrævningen og andre lignende aktiviteter med i betragtning³; påpeger, at FN's Konference for Handel og Udvikling (UNCTAD) har beregnet, at multinationale selskabers skatteundgåelse hvert år koster udviklingslandene omkring 100 mia. USD i skatteindtægter; understreger, at disse tal bør behandles med forsigtighed, da de kan undervurdere det faktiske tab for de nationale statskasser som følge af den begrænsede gennemsigtighed og de forskellige regnskabsmæssige metoder og begreber, der anvendes rundt omkring i verden, hvilket har betydning for tilgængeligheden af sammenlignelige og relevante data og pålideligheden af ethvert skøn;
21. konstaterer, at skatteplanlægningsstrategier kan være baseret på selskabers opbygning, på finansieringsordninger for deres filialer eller på interne afregningspriser, som er afkoblet fra reelle økonomiske aktiviteter, hvilket gør det muligt kunstigt at flytte overskud fra en jurisdiktion til en anden med det formål at reducere selskabernes samlede skattebidrag; konstaterer med stor bekymring, at der i EU oprettes et stigende antal postkasseselskaber, som kun er virksomheder af navn, og hvis eneste formål er skatteunddragelse; henviser til det konkrete eksempel med McDonalds, hvis metoder på skatteområdet i en rapport udarbejdet af en koalition af fagforeninger blev anslået at have kostet de europæiske lande over 1 mia. EUR i mistede skatteindtægter mellem 2009 og 2013⁴;
22. er af den opfattelse, at nationale præferenceordninger og den ringe grad af koordination og konvergens, der findes mellem medlemsstaternes skattesystemer på trods af den økonomiske sammenkobling og det samspil, der reelt eksisterer på det indre marked, medfører en række uoverensstemmelser, der åbner mulighed for aggressiv skatteplanlægning, dobbelte fradrag og dobbelt ikkebeskatning, f.eks. gennem en eller flere af følgende metoder: kunstige interne afregningspriser, placering af fradrag i højskatteområder, overførsel af midler opnået ved lån gennem conduitselskaber, risikooverførsel, finansielle hybridprodukter, udnyttelse af forskelle mellem

¹ IMF policy papers, "Spillovers in international corporate taxation", 9. maj 2014, og "Base Erosion, Profit Shifting and Developing Countries", 29. maj 2015.

² Rapport af 10. februar 2012 af Richard Murphy FCA med titlen "Closing the European Tax Gap".

³ "European added value of legislative report on bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union" af dr. Benjamin Ferrett, Daniel Gravino og Silvia Merler, Europa-Parlamentet.

⁴ "Unhappy meal – €1 Billion in Tax Avoidance on the Menu at McDonald's", EPSU et al., februar 2015.

skattesystemer, skattearbitrage, royaltyaftaler, "treatyshopping" og placering af salg af aktiver i lavskatteområder;

23. understreger, at det særlige udvalg i løbet af sine undersøgelsesrejser i fem medlemsstater og Schweiz konstaterede, at en række nationale skatteforanstaltninger, som ofte anvendes i forbindelse med multinationale selskaber, havde potentialet til at udgøre skadelig skattepraksis, navnlig følgende, som bør betragtes som en ikke-udtømmende liste:
- misbrug af *tax rulings* eller aftaler, så de ikke blot går ud på at præcisere gældende lovgivning, men på at sikre skattemæssig præferencebehandling
 - divergerende definitioner af "fast driftssted" og "skattemæssigt hjemsted"
 - ringe eller ingen hensyntagen til økonomisk substans i forbindelse med oprettelsen af special purpose-enheder (f.eks. postkasse- eller skuffeselskaber) med en lavere beskatning
 - fradrag af fiktive renter (hvorved selskaberne fra deres skattepligtige indkomst kan fratække en fiktiv rente beregnet på grundlag af deres egenkapital)
 - metoden med "excess profit rulings" (hvorved et koncernselskab kan få en skriftlig bekræftelse fra skattemyndighederne om, at dets skattepligtige indkomst ikke omfatter de dele af dets overskud, som det ikke ville have haft som "enkelstående" firma)
 - uklare eller ukoordinerede regler for interne afregningspriser
 - en række præferenceordninger, især i forbindelse med immaterielle aktiver (patent-, viden- eller IP-bokse)
 - tilbagebetaling af eller fritagelse for kildeskat på renter, udbytter og royalties via bilaterale skatteoverenskomster og/eller i henhold til national lovgivning
 - forskelle mellem medlemsstaternes lovgivningsmæssige definitioner (i forbindelse med hybride enheder eller hybride lånearrangementer, hvor renteudgifter det ene sted bliver til skattefrit udbytte det andet sted)
 - for så vidt angår Schweiz, særlige skatteordninger på kantonniveau for udenlandsk kontrollerede selskaber, som nationalt kontrollerede virksomheder ikke har adgang til ("ring-fencing regimes")
 - fravær af effektive generelle eller specifikke regler til bekæmpelse af misbrug eller en svag håndhævelse eller fortolkning af sådanne regler
 - samt strukturer, der kan tilsløre den retmæssige ejer af aktiver og muligvis ikke er omfattet af informationsudvekslingsordninger, såsom trusters og såkaldte "freeports";
24. konstaterer, at 72 % af overførslerne af overskud i EU ifølge Kommissionen¹ foregår via interne afregningspriser og placering af intellektuelle ejendomsrettigheder;
25. fremhæver, at en række medlemsstater i de seneste år har udviklet favorable selskabsskatteordninger, som specifikt skal tiltrække selskabers mobile immaterielle

¹ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 17. juni 2015 med titlen "Corporate Income Taxation in the European Union" (SWD(2015)0121).

- aktiver såsom indtægter hidrørende fra intellektuelle ejendomsrettigheder; noterer sig den store variation i skattelempelser og -fradrag, som disse ordninger tilbyder, samt i deres anvendelsesområde (innovationsbokse, IP-bokse, videnskabsbokse, patentbokse m.m.); understreger, at skatteyderne i visse medlemsstater ikke behøver at frembringe intellektuel ejendom selv og/eller inden for landets grænser for at få adgang til skattefordelene, men kan nøjes med at erhverve den gennem et selskab, som har hjemsted inden for jurisdiktionen; understreger derfor, at enhver skattefordel i forbindelse med F&U skal være knyttet til reelle udgifter i den nævnte jurisdiktion;
26. understreger endvidere, at udgifterne til forskning og udvikling i forvejen er fradragsberettigede under de nationale skattesystemer, også uden patentbokse, og at patentboksene dermed bidrager til skatteundgåelse på en måde, der er i strid med systemet;
 27. anser sådanne ordninger for at være eksempler på skadelig skattekonkurrence mellem stater, fordi de bevirker, at andre lande, herunder medlemsstater, mister skatteindtægter, samtidig med at deres forbindelse med og indvirkning på realøkonomien i de fleste tilfælde er ikkeeksisterende; bemærker, at Kommissionen i en gennemgang af F&U-skatteincitament¹ konstaterer, at patentbokse formentlig i højere grad vil blive anvendt til at flytte selskabers indtægter end til at stimulere innovation;
 28. understreger, at spørgsmålet om interne afregningspriser i en økonomisk kontekst karakteriseret ved flere immaterielle aktiver ofte berøres af manglen på sammenlignelige transaktioner og benchmarks, hvilket vanskeliggør en korrekt anvendelse af armslængdeprincippet, ifølge hvilket prisen for transaktioner mellem virksomheder, der tilhører samme koncern, skal værdiansættes på samme måde som mellem uafhængige enheder;
 29. bemærker, at de eksisterende retningslinjer for interne afregningspriser giver de multinationale selskaber et betydeligt spillerum med hensyn til valget af evalueringsmetoder og implementeringen af samme; understreger, at fraværet af enhver effektiv fælles standard for interne afregningspriser og de forskellige fritagelser, undtagelser og alternativer, der gives mulighed for, udnyttes af de multinationale selskaber til, i modstrid med ånden i de pågældende retningslinjer, at kalibrere deres skattepligtige overskud efter jurisdiktion og nedbringe deres samlede skattepligt, f.eks. gennem misbrug af cost+-metoden, vilkårlig fastsættelse af fortjenstmargener eller den tvivlsomme metode med ikke at medregne bestemte udgifter; understreger, at den bedste metode at løse problemet med interne afregningspriser på EU-niveau består i indførelse af et fælles konsolideret skattegrundlag, hvilket vil fjerne behovet for disse priser;
 30. understreger, at skattemyndighederne ikke kan kontrollere den dokumentation for interne afregningspriser, som indgives af multinationale selskaber eller deres repræsentanter, forsvarligt, fordi de ofte savner det fornødne udstyr og personale til at kunne underkaste sådanne analyser og deres resultater eller virkninger en kritisk og grundig vurdering;
 31. beklager, at retningslinjerne for anvendelsen af dette rent økonomiske begreb i en

¹ A study on R&D Tax incentives, Taxation paper No 52-2014, Europa-Kommissionen.

kontekst, hvor 60 % af verdenshandelen foregår internt i koncerner¹, er fragmenteret på nationalt plan og derfor giver sig udslag i inkonsekvenser mellem medlemsstaterne og retstvister;

32. understreger endvidere, at der til trods for det betydelige antal retstvister i EU, som udspringer af forskellige fortolkninger af de samme principper for beregning af interne afregningspriser, ikke findes nogen effektiv tvistbilæggelsesmekanisme på europæisk plan; konstaterer, at behandlingen af sager om interne afregningspriser inden for rammerne af EU's voldgiftskonvention kan tage op til otte år, hvilket bidrager til manglen på retssikkerhed for virksomheder og skatteforvaltninger;
33. understreger den afgørende rolle, som store revisionsfirmaer, herunder de såkaldte "Big Four", spiller i udformningen og markedsføringen af *rulings* og ordninger for skatteundgåelse, der udnytter forskellene mellem de nationale lovgivninger; fremhæver, at de pågældende firmaer, som ser ud til at tjene en stor del af deres penge på skatterelaterede tjenesteydelser, ligesom de dominerer revisionsmarkedet i de fleste medlemsstater og spiller en fremtrædende rolle inden for globale skatterådgivningstjenester, udgør et snævert oligopol; mener, at en sådan situation ikke kan fortsætte uden at skade det indre markeds funktionsdygtighed på "the Big Fours" aktivitetsfelter; henleder opmærksomheden på den interessekonflikt, der opstår, når de samme firmaer på den ene side optræder som skatterådgivere og -eksperter for skattemyndigheder og på den anden side bistår de multinationale selskabers skatteplanlægningsafdelinger med at udnytte svaghederne i de nationale skattelove; mener, at god praksis på dette område bør fremmes, og at eksisterende adfærdskodekser bør forbedres; finder det ikke desto mindre tvivlsomt, om nogen virksomhedsadfærdskodeks eller CSR-politik vil kunne tackle dette problem effektivt; understreger, at *tax rulings* såvel i EU som på verdensplan er blevet et led i almindelig forretningspraksis, ikke kun for at opnå retlig sikkerhed eller fordelagtige skatteaftaler, men også i tilfælde, hvor lovreglerne ikke levner plads til fortolkning; finder det betænkeligt, at skatterådgivningsbranchen anvender kalkuler, ifølge hvilke en skatteplanlægningsordning kun skal have 50 % chance for at være lovlig, før man anbefaler den til kunderne²;
34. opfordrer skattemyndighederne til at forbedre og diversificere deres kilder til viden og forbedre processen med konsekvensanalyser væsentligt for at reducere risikoen for uforudsete konsekvenser af nye skatteforanstaltninger; minder medlemsstaterne om, at ikke kun forskelle mellem skattesystemer, men også for høj kompleksitet i nationale skattesystemer og lav stabilitet med for hyppige ændringer spiller en vigtig rolle for eksistensen af skattegab, uretfærdige skattesystemer og lidet troværdige skattepolitikker; understreger i denne forbindelse den hindring, som fragmenteringen af skatteområdet udgør for oprettelsen af en europæisk kapitalmarkedsunion;

Status over og vurdering af foranstaltninger på EU-plan samt internationalt og nationalt plan

35. anerkender, at løsningen af problemet med multinationale selskabers aggressive

¹ "Transfer Pricing: Keeping it at arm's length", OECD Observer 230, januar 2002 (korrigeret 2008).

² Mundtligt vidneudsagn afgivet over for det britiske Underhus' finansudvalg (Public Accounts Committee) den 31. januar 2013.

skatteplanlægning har stået højt på den politiske dagsorden i medlemsstaterne, EU, OECD og G20 i kølvandet på den økonomiske krise og senest LuxLeaks-skandalen, men beklager samtidig, at der i praksis indtil nu ikke er gjort væsentlige fremskridt med undtagelse af OECD's BEPS-projekt, der er sponsoreret af G20, og som netop er færdiggjort, men endnu ikke implementeret af landene;

36. bemærker på den baggrund, at mange medlemsstater har indført eller agter at indføre foranstaltninger mod skatteundgåelse, navnlig i form af begrænsning af rentefradragsmuligheder, antimisbrugsregler, en bedre definition af begrebet fast driftssted (herunder udvikling af tests for økonomisk substans med henblik på at kunne bestemme virksomheders skattepligtige tilstedeværelse mere effektivt), muligheden for at udelukke virksomheder med kritisabel adfærd fra offentlige udbud eller offentliggørelse af skatteplanlægningsordninger, der kan medvirke til at genoprette skattesystemets troværdighed og afkorte den tid, der går mellem indførelsen af konkrete ordninger og vedtagelsen af korrigerende foranstaltninger, herunder på lovgivningsplan;
37. frygter dog, at ensidige foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet mod udhuling af skattegrundlag, kan bidrage til øge kompleksiteten, skabe nye uoverensstemmelser mellem lovgivningerne og som følge heraf give nye muligheder for skatteundgåelse på det indre marked; understreger, at eventuelle divergenser i medlemsstaternes gennemførelse af internationale eller EU-retningslinjer kan have samme virkning;
38. påskønner de forskellige initiativer og lovgivningsforslag, der er kommet fra Kommissionen i løbet af de sidste 20 år, herunder de seneste, der tager sigte på en stærkere koordinering af medlemsstaters selskabsskattesystemer med henblik på at styrke det indre marked, adressere problemerne med dobbeltbeskatning eller dobbelt ikkebeskatning og bevare medlemsstaternes ret til at beskatte effektivt; beklager ikke desto mindre, at kun få af disse forslag er blevet vedtaget af Rådet på grund af kravet om enstemmighed og den omstændighed, at visse medlemsstater fastholder deres overbevisning om, at de har mere at vinde på individuelt plan ved at udnytte smuthuller i det ukoordinerede skattesystem end ved at indgå i et kollektivt, samordnet system;
39. hilser offentliggørelsen af en ny række finanspolitikker velkommen og opfordrer Kommissionen til at søge at sikre et retfærdigt skattesystem baseret på princippet om, at skat skal betales i den medlemsstat, hvor overskuddet skabes, således at forvridding af det indre marked og illoyal konkurrence undgås;
40. understreger, at Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen for Erhvervsbeskatning ("gruppen"), der blev nedsat af medlemsstaterne i 1998, i slutningen af 1990'erne og begyndelsen af 2000'erne gjorde det muligt at eliminere de mest skadelige individuelle skattepraksisser på det tidspunkt gennem den tostrengede soft law-strategi bestående i dels afvikling af eksisterende skatteforanstaltninger, der udgjorde skadelig skattekonkurrence ("rollback"), dels afståelse fra at indføre sådanne foranstaltninger i fremtiden ("standstill");
41. beklager, at gruppens arbejde synes at have mistet momentum; konstaterer, at nogle af de mere end 100 foranstaltninger, som er blevet afviklet som følge af dens aktivitet, er blevet erstattet af skattemæssige foranstaltninger med tilsvarende skadelige virkninger i medlemsstaterne; konstaterer, at skattemyndigheder har modarbejdet gruppens anbefalinger ved at skabe nye strukturer med de samme skadelige virkninger som dem, gruppen har afviklet; beklager, at de forsøg, der hidtil har været gjort på at forstærke gruppens styring og mandat samt at tilpasse og udvide arbejdsmetoderne og kriterierne i

adfærdskodeksen med henblik på bekæmpelse af nye former for skadelig skattepraksis i den nuværende økonomiske situation, ikke har båret frugt; støtter Kommissionens seneste forslag på dette område, som anført i dens handlingsplan af 17. juni 2015 for en fair og effektiv selskabsbeskatning i EU;

42. beklager, at der fortsat er skattekonkurrence blandt medlemsstaterne på trods af de ambitiøse målsætninger, der har været gældende siden 1997, og påpeger, at denne skattekonkurrence i mindre grad skyldes forskelle i skattesatser end manglen på ensartede nationale regler for, hvad der udgør et skattepligtigt overskud, hvilket i adskillige årtier konstant har været illustreret af diskrepanserne mellem de nominelle og faktiske selskabsskattesatser, som medlemsstaterne anvender;
43. beklager endvidere, at gruppens oprindelige status og ledelsesordninger gav for megen plads til politiske forhandlinger og kompromisser som led i bestræbelserne for at nå frem til en "bred konsensus" (dvs. reelt en form for kvasi-enstemmighed, hvor det var muligt at udtrykke divergerende holdninger i fodnoter) om vurderingen af skadelig praksis, hvilket gik ud over troværdigheden og fuldstændigheden af dens arbejde og i nogle tilfælde førte til, at man bevidst undlod at offentliggøre eller følge op på rapporter som f.eks. den rapport om administrative praksisser, der blev udarbejdet af Simmons & Simmons i 1999; finder det beklageligt, at afviklingen af eksisterende foranstaltninger blev ramt af politisk forsinkelser og i nogle tilfælde gjorde det muligt for nye virksomheder at få gavn heraf efter afviklingsfristens udløb, hvilket også hænger sammen med de meget svage mekanismer for kontrol med og ansvarliggørelse af gruppen;
44. understreger mere grundlæggende, at selv om kodeksens enkeltsagsbaserede tilgang har ført til, at medlemsstaterne nu i højere grad konkurrerer på generelle foranstaltninger, egner den sig ikke til at afhjælpe de systemiske svagheder på det fragmenterede selskabsskatteområde i EU, som trænger til at få en mere gennemgribende overhaling;
45. bemærker endvidere den indsats, der er gjort gennem etablering af Platformen for God Forvaltningspraksis på Skatteområdet, der bringer forskellige interessenter sammen omkring det samme bord med det formål at skabe konsensus omkring spørgsmålet om skatteundgåelse, navnlig i en international sammenhæng, og Det Fælles EU-Forum for Interne Afregningspriser, som udsteder en række retningslinjer om de tekniske aspekter af interne afregningspriser; understreger, at disse organer indtil nu har bidraget med begrænsede korrektioner af selskabsskatterammerne; beklager, at de retningslinjer, som Det Fælles EU-Forum for Interne Afregningspriser har udarbejdet, hidtil ikke i tilstrækkelig grad har taget fat om problemet med skatteundgåelse; beklager, at sammensætningen af Det Fælles EU-Forum for Interne Afregningspriser trods en nylig opdatering af dets medlemskab stadig er ubalanceret; finder det desuden kritisabelt, at de samme skatteeksperter, der bidrager til arbejdet med retningslinjerne for interne afregningspriser, samtidig kan rådgive deres klienter om aggressiv skatteplanlægningsstrategier baseret på interne afregningspriser og dermed kan befinde sig i en interessekonflikt;
46. understreger, at selv om EU's lovgivning (direktiverne om moder- og datterselskaber, renter og royalties, fusioner og administrativt samarbejde) kun dækker visse begrænsede aspekter i tilknytning til selskabsskatten, har den været i stand til at tackle specifikke problemer, som medlemsstaterne og de virksomheder, der opererer i flere lande, står over for; understreger, at disse foranstaltninger, som oprindeligt var beregnet til at eliminere dobbeltbeskatning, har fået visse utilsigtede kontraproduktive virkninger på

skatteundgåelse og undertiden fører til dobbelt ikkebeskatning; glæder sig over Rådets nylige vedtagelse af ændringer til direktivet om moder- og datterselskaber med henblik på at indføre en generel antimisbrugs klausul og tackle hybridlåns mismatch, som vil træde i kraft i slutningen af 2015, og forventer, at dette vil bidrage til at fjerne nogle af mulighederne for skatteundgåelse i EU;

47. erindrer for så vidt angår spørgsmålet om gennemsigtighed om bestemmelserne i Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde, som sigter på at fremme udvekslingen af alle relevante skatteoplysninger; er af den opfattelse, at en automatisk, øjeblikkelig og omfattende udveksling og effektiv behandling af skatteoplysninger vil have en stærkt afskrækkende virkning på skatteunddragelse og indførelse af skadelige skattepraksisser og vil give medlemsstaterne og Kommissionen mulighed for at råde over alle relevante oplysninger i deres indsats mod dem;
48. beklager, at de nuværende lovgivnings- og overvågningsmæssige rammer for udveksling af oplysninger om skattemæssige foranstaltninger ikke er effektive, idet erfaringen viser, at de gældende krav vedrørende udveksling af oplysninger, spontant eller efter anmodning, ikke overholdes; beklager, at praktisk talt ingen medlemsstater udleverer oplysninger, som kan have indvirkning på partnerlande i EU; beklager den manglende samordning mellem Kommissionen og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne;
49. beklager, at der næsten aldrig udveksles skatteoplysninger spontant mellem medlemsstaterne; hilser en automatisk udveksling af oplysninger, der ikke længere er baseret på gensidighed, velkommen; henleder opmærksomheden på de strukturelle designproblemer i et system, der bygger på skønsmæssige afgørelser af, hvad der skal meddeles og hvad ikke, og er ledsaget af svage kontrolordninger, hvilket gør det meget vanskeligt at identificere nogen som helst overtrædelse af informationsudvekslingskravet;
50. glæder sig over Kommissionens vilje til at fremme automatisk udveksling af skatteoplysninger som den fremtidige europæiske og internationale standard for gennemsigtighed; opfordrer indtrængende Kommissionen til som et første skridt at opfylde sin pligt som traktatens vogter og træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den gældende EU-ret og princippet om loyalt samarbejde mellem medlemsstaterne, der er fastsat i traktaterne, overholdes behørigt; glæder sig over forslaget fra ekspertgruppen om automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti om at undersøge mulighederne for at støtte udviklingslande med automatisk udveksling af oplysninger ved at indgå aftaler om ikke-gensidig udveksling med disse lande;
51. bemærker, at statsstøttere reglerne og de hertil knyttede sanktioner er nyttige som middel til at imødegå de mest urimelige og konkurrenceforvridende former for skadelig skattepraksis og kan have en betydelig afskrækkende virkning;
52. hilser Kommissionens pakke om gennemsigtighed på skatteområdet vedrørende automatisk udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om deres *tax rulings* fra marts 2015 og handlingsplanen om et fair og effektivt system for selskabsbeskatning i EU fra juni 2015 velkommen; understreger imidlertid, at disse tekster kun kan betragtes som de første skridt i den rigtige retning, og at der er behov for hurtigst muligt at etablere en sammenhængende ramme af lovbestemmelser og administrativt samarbejde, hvilket også vil være til gavn for SMV'er og de multinationale selskaber, der bidrager

til at skabe reel økonomisk vækst og betaler en rimeligt andel af skatterne i det indre marked;

53. glæder sig over den nylige vedtagelse af OECD's BEPS-handlingsplan, som, på baggrund af gentagne opfordringer til handling på G7- og G20-topmøderne, forsøger at adressere de specifikke problemer, der påvirker funktionen af det internationale system for selskabsbeskatning, ved at foreslå en global og systematisk indsats for at tackle dem; beklager den forsinkede og ubalancerede inddragelse af udviklingslandene i OECD's BEPS-proces, som de skulle have deltaget i på fair vis; beklager også, at visse dele af BEPS-handlingsplanen ikke er tilstrækkelig vidtgående på områder såsom skadelige skatteordninger, digital økonomi og gennemsigtighed;
54. bemærker, at BEPS-handlingsplanen på baggrund af en systematisk analyse af de "kritiske punkter" i det internationale skattesystem opregner 15 indsatsområder, hvoraf syv blev godkendt af G20 i november 2014, medens de resterende blev endeligt fastlagt i oktober 2015; understreger, at disse tiltag på baggrund af et erhvervsklima under stadig forandring sigter på at adressere gennemsigtighedsspørgsmål, f.eks. ved at udstede retningslinjer for landeopdelt regnskabsaflæggelse, manglen på substans i visse skatteundgåelsesordninger og øget konsekvens i de internationale regler;
55. advarer ikke desto mindre mod indgåelse af kompromiser, der kan medføre, at de oprindelige ambitioner ikke opfyldes, eller føre til divergerende fortolkninger på nationalt plan; understreger desuden, at der indtil nu næsten ikke har været nogen effektiv overvågning af gennemførelsen af OECD's retningslinjer i de lande, der har godkendt dem, og at selv de bedst designede løsninger ikke kan være effektive, hvis de ikke overvåges og gennemføres korrekt;
56. understreger den indbyrdes komplementære karakter af EU's og OECD's aktiviteter på dette område; er af den opfattelse, at EU i betragtning af sin grad af integration skal gå videre end BEPS-forslagene med hensyn til samordning og konvergens med sigte på at undgå alle former for skadelig skattekonkurrence på det indre marked; er overbevist om, at EU, samtidig med at det sikrer, at dets konkurrenceevne ikke påvirkes negativt, kan indføre mere effektive redskaber til at sikre loyal skattekonkurrence og medlemsstaternes ret til at foretage en effektiv beskatning af overskud optjent på deres område;

Kommissionens undersøgelser af statsstøtte: Oversigt og resultater

57. understreger, at nye markedsdeltagere og firmaer på det indre marked, heriblandt SMV'er, der ikke anvender en aggressiv skattepraksis, straffes i forhold til multinationale selskaber, der er i stand til at flytte overskud eller foretage andre former for aggressiv skatteplanlægning via en række beslutninger og instrumenter, som de alene har adgang til i kraft af deres størrelse og evne til at organisere forretningsaktiviteter internationalt; bemærker med bekymring, at de heraf resulterende lavere skatteforpligtelser alt andet lige giver multinationale selskaber et større overskud efter skat og dermed begunstiger dem i konkurrencen med de af deres konkurrenter på det indre marked, som ikke har adgang til aggressiv skatteplanlægning og opretholder sammenhængen mellem det sted, hvor de skaber deres overskud, og det sted, hvor de beskattes; påpeger, at denne fordrejning af konkurrencevilkårene til de multinationale selskabers fordel er i strid med det indre markeds grundprincipper;

58. understreger, at nogle multinationale selskaber ifølge OECD¹ benytter strategier, der gør det muligt for dem at betale så lidt som 5 % i selskabsskat, hvor mindre virksomheder betaler op til 30 %, og finder det stærkt foruroligende, at grænseoverskridende selskabers skattebidrag ifølge andre undersøgelser² i gennemsnit er op til 30 % lavere end for indenlandske virksomheder, der kun opererer i det selv samme land; finder det uacceptabelt, at nogle multinationale selskaber som et resultat af disse strategier kan nøjes med en meget lav effektiv skatteprocent, mens nogle SMV'er er nødt til at svare fuld skat;
59. understreger, at en sådan fordrejning af de økonomiske aktørers beslutningstagning, baseret på det forventede overskud efter skat, fører til en suboptimal fordeling af ressourcer inden for EU og har tendens til at sænke konkurrenceniveauet, hvilket berører vækst og beskæftigelse;
60. understreger, at visse skadelige skattepraksisser kan falde ind under reglerne for skatterelateret statsstøtte, navnlig i det omfang de på samme måde som statsstøtte kan give ”selektive” fordele og medføre konkurrenceforvridninger på det indre marked; bemærker, at processerne for statsstøtte og Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen tidligere gensidigt har støttet hinanden, navnlig i 1999 og i første halvdel af 2000’erne; understreger, at håndhævelsen af EU’s konkurrenceregler har skabt et juridisk pres, der supplerer gruppens soft-law beslutningsproces, hvilket delvist kompenserer for manglen på ethvert andet effektivt middel til at tackle problemet med skatteundgåelse på EU-plan;
61. anerkender den vigtige udvikling, der har fundet sted i de sidste 20 år med hensyn til rammerne for Kommissionens analyser af skatterelateret statsstøtte, og som har gjort det muligt at bevæge sig mod større klarhed i definitionen og analysen af skattebaseret statsstøtte samt en mere systematisk indsats mod sådanne foranstaltninger; bemærker især Kommissionens retningslinjer fra 1998 om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, rapporten fra 2004 herom og forskellige vigtige domstolsafgørelser i løbet af 2000’erne; hilser det velkomment, at Kommissionen i forbindelse med sin promovering af moderniseringsprocessen på statsstøtteområdet i 2014 iværksatte en offentlig høring om et udkast til retningslinjer, der tager sigte på at præcisere begrebet statsstøtte i henhold til artikel 107, og som omfatter elementer vedrørende skatterelateret statsstøtte og navnlig *tax rulings*;
62. bemærker, at en stadig mere fast retspraksis fra EU-Domstolen omkring anvendelsen af statsstøttereglerne på medlemsstaternes skattemæssige foranstaltninger har taget form i de seneste årtier, senest i Gibraltar-sagen i 2011³;
63. bemærker, at Domstolen understregede princippet om ”substans over form” dvs. at referencekriteriet for vurderingen af en foranstaltning er dens økonomiske virkninger;

¹ Pressemeddelelse fra OECD, ”OECD urges stronger international co-operation on corporate tax”, 12.2.2013.

² SME taxation in Europe – An empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises – Europa-Kommissionen, maj 2015, og P. Egger, W. Eggert og H. Winner (2010), ”Saving taxes through foreign plant ownership”, *Journal of International Economics* 81, s. 99-108.

³ C-106/09 P og C-107/09 P, Kommissionen mod regeringen i Gibraltar og Det Forenede Kongerige, dom af 15. november 2011.

64. bemærker, at Domstolen derfor med udgangspunkt i forbuddet mod statsstøtte har formuleret vidtrækkende krav til medlemsstaternes lovgivningsmæssige ansvar på skatteområdet;
65. bemærker, at spørgsmålet om ”karakteren og opbygningen af det nationale system” er en central reference i vurderingen af, om direkte eller indirekte skatteforanstaltninger er selektive eller ej, og dermed om de er forenelige med det indre marked eller ej, og at enhver form for statsstøtte skal vurderes i lyset af den hidtil eksisterende ligevægt; understreger, at eftersom EU’s benchmark for vurderingen af potentielle fordrejninger er det nationale referencesystem¹, kan ikke alle konkurrenceforvridninger og skadelige skattepraksisser på det indre marked være omfattet af de gældende konkurrenceregler; konstaterer derfor, at en fuldstændig efterlevelse af disse regler i sig selv ikke vil være nok til at løse spørgsmålet om selskabers skatteundgåelse i EU;
66. bemærker, at Kommissionen i henhold til de oplysninger, den har givet det særlige udvalg², kun har haft 65 skatterelaterede statsstøttesager under formel behandling siden 1991, hvoraf syv vedrørte *tax rulings*, og kun ti havde oprindelse i formelle meddelelser fra medlemsstaterne;
67. understreger, at Kommissionen i anden halvdel af 2000’erne kun behandlede ganske få sager vedrørende skatterelateret statsstøtte, medens nyere statsstøttesager omfatter følgende:
- i juni 2013, iværksættelse af en undersøgelse af *tax ruling*-praksis i syv medlemsstater, i december 2014 udvidet til alle medlemsstater
 - i oktober 2013, iværksættelse af en undersøgelse om, hvorvidt Gibraltars selskabsskattesystem begunstiger visse virksomheder, i oktober 2014 udvidet til også at omfatte *tax rulings* i Gibraltar
 - parallelt hermed, iværksættelse af en særskilt undersøgelse vedrørende ordninger for beskattning af intellektuel ejendom (”patentboks”)
 - i juni 2014, iværksættelse af formelle undersøgelser af tre sager: Apple i Irland, Fiat Finance and Trade i Luxembourg og Starbucks i Nederlandene, afsluttet i oktober 2015, samt, i oktober 2014, for Amazon i Luxembourg
 - i februar 2015, indledning af en formel undersøgelse af en skatteordning i Belgien (”excess profit ruling”-systemet);
68. understreger, at Kommissionens igangværende og afsluttede undersøgelser og de sager, som LuxLeaks har bragt for dagens lys, viser, at nogle medlemsstater ikke har opfyldt deres retlige forpligtelse³ til at indberette alle potentielle statsstøttesager til Kommissionen;
69. understreger, at disse undersøgelser kun kastede lys over en meget begrænset del af de typiske praksisser, som påvirker den skattepligtige overskud, der overføres nogle af de multinationale selskabers datterselskaber gennem interne afregningspriser; finder det

¹ Påpeger, at hvis de foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaterne, vedrører hele skattesystemet, udgør de tilpasninger af den overordnede finanspolitik og ikke statsstøtte.

² Notat af 29. april 2015 fra kommissær Margrethe Vestager til TAXE-udvalget.

³ Som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i TEUF med hensyn til forpligtelsen til at samarbejde og levere alle nødvendige dokumenter.

betænkeligt, at de ressourcer, som Kommissionens kompetente tjenestegrene på nuværende tidspunkt råder over, kan begrænse dens kapacitet til at håndtere et betydeligt større antal sager og foretage systematisk kontrol med henblik på at finde ud af, om andre praksisser på det selskabsretlige område ud over dem, der er baseret på interne afregningspriser, kan være i strid med statsstøttere reglerne;

70. støtter kraftigt Kommissionen i dens tilgang, som består i at tage sig den fornødne tid til at behandle de igangværende sager grundigt og omhyggeligt; mener, at resultatet af undersøgelsen vil bidrage til fastlæggelse af mere nøjagtige og effektive retningslinjer for skatterelateret statsstøtte og interne afregningspriser og tvinge medlemsstaternes til at tilpasse deres praksis hertil; opfordrer ikke desto mindre Kommissionen til at afslutte disse igangværende undersøgelser af skatterelateret statsstøtte, så snart det er praktisk muligt, uden at det går ud over deres kvalitet og troværdighed, og afventer resultaterne heraf med stor interesse; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at aflægge rapport til Europa-Parlamentet om disse undersøgelser; opfordrer Kommissionen til at anmode om tilbagesøgning af hver eneste manglende euro i tilfælde af, at de igangværende undersøgelser bekræfter, at der har fundet ulovlig statsstøtte sted;
71. fremhæver at de igangværende undersøgelser, såfremt de konkluderer, at der er sket overtrædelse af EU's regler, kan få til resultat, at den medlemsstat, der har godkendt den pågældende skatteforanstaltning, indkasserer et beløb svarende til værdien af den ulovlige statsstøtte til de begunstigede virksomheder; understreger, at selv om dette kan få en væsentlig negativ virkning på den pågældende medlemsstats omdømme, vil det i praksis udgøre en belønning for manglende overholdelse af lovgivningen, som i tvivlstilfælde næppe vil afskrække medlemsstaterne fra at yde ulovlig statsstøtte og urimelige skattefordele, men tværtimod fritage dem for deres ansvar for at overholde EU's statsstøttere regler, ligesom det ikke vil mindske de økonomiske tab for de berørte medlemsstaters statskasser; mener mere generelt, at statsstøttere reglerne bør omfatte sanktioner, der kan fungere som en effektiv afskrækkelse mod ulovlig statsstøtte;
72. påpeger endvidere muligheden for, at ikke alene den medlemsstat, hvor den fordelagtige skatteordning har sin oprindelse - i tilfælde af, at de interne afregningspriser mellem grænseoverskridende datterselskaber bedømmes at være ulovlige - får sine skatteindtægter justeret (indkassering af værdien af støtten), men at det samme sker i andre lande, der er involveret i transaktionen (efterfølgende tilpasning af afregningspriser og dermed af den skattepligtige indkomst); understreger, at dette i nogle tilfælde kan føre til dobbeltbeskatning;
73. minder om, at *tax rulings* bør have til formål at give modtagerne retssikkerhed og danne grundlag for disses berettigede forventninger; understreger, at der i en situation, hvor nationale *rulings* kan anfægtes under henvisning til statsstøttere reglerne på EU-plan, findes en risiko for masseindberetning af individuelle anmodninger om *rulings* fra medlemsstaterne med henblik på at få disse forhåndsgodkendt af Kommissionen og undgå retlig usikkerhed for skattemyndigheder og virksomheder; understreger, at en forøgelse af kapaciteten i Kommissionen og forbedring af processerne til overførsel af oplysninger vil være den bedste til at håndtere en øget strøm af indberetninger samt den øgede gennemsigtighed, medlemsstaterne skal udvise på skatteområdet;

Tredjelande

74. er bekymret over, at nogle multinationale selskabers skadelige skattepraksis ser ud til at

have langt større negative spillovereffekter på udviklingslande end på industrilande¹, eftersom de førstnævnte får en større andel af deres indtægter fra selskabsskat og har svagere offentlige finansieringssystemer, reguleringsrammer og administrativ kapacitet til at sikre overholdelsen af skattereglerne og tackle en sådan skadelig skattepraksis; bemærker, at udviklingslandenes indtægtstab som følge af aggressiv skatteplanlægning ifølge IMF² relativt set er tre gange så stort som industrilandenenes; understreger, at artikel 208 i Lissabontraktaten forpligter medlemsstaterne til at tilpasse deres politikker med henblik på at støtte udvikling i udviklingslandene; påpeger, at omfattende analyser af spillovereffekterne af medlemsstaternes skattepraksis, hvis resultater skal offentliggøres, vil være en hjælp til den politiske beslutningstagning for at sikre, at denne praksis ikke udhuler skattegrundlaget i andre medlemsstater eller i tredjelande;

75. understreger samtidig, at de få ”vindere” i den globale skattekonkurrence, som er lande med meget attraktive politikker på selskabsskatteområdet i og uden for EU, udviser nogle økonomiske nøgletal, som er ude af proportion med deres størrelse og realøkonomiske aktivitet, navnlig hvis man ser på f.eks. antallet af hjemmehørende selskaber pr. indbygger, størrelsen af det bogførte udenlandske overskud, FDI eller udgående finansielle strømme i forhold til BNP etc.; konstaterer, at dette er et vidnesbyrd om den kunstige karakter af deres skattegrundlag og indgående finansielle strømme og om den afkobling mellem det sted, hvor værdien skabes, og det sted, hvor den beskattes, som de nuværende skattesystemer giver mulighed for;
76. understreger, at skattekonkurrence langt fra er begrænset til medlemsstaterne, herunder deres afhængige eller associerede territorier, idet de fleste af de undersøgte praksisser har en international dimension i form af flytning af overskud til jurisdiktioner med lav eller ingen skat eller med bankhemmelighed, hvor der ofte ikke finder nogen væsentlig økonomisk aktivitet sted; beklager manglen på en koordineret tilgang fra medlemsstaternes side over for alle disse jurisdiktioner, ikke kun i forbindelse med fælles tiltag eller reaktioner mod deres skadelige praksis, men også, til trods for Kommissionens bestræbelser, hvad angår deres identifikation og de relevante kriterier; støtter derfor kraftigt Kommissionens forslag fra 2012, som indeholder væsentlige kriterier for at sikre loyal konkurrence ud over krav om gennemsigtighed og udveksling af oplysninger, samt den nylige offentliggørelse i Kommissionens skattepakke af 17. juni 2015 af en liste over usamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, oprettet efter en ”fællesnævntilgang” på grundlag af lister, der findes på nationalt plan; understreger, at oprettelsen af en sådan liste er en forudsætning for, at der kan tages passende skridt mod sådanne jurisdiktioner; mener, at denne liste bør være den første udgave af en iterativ proces, der resulterer i en stringent, objektiv definition af ”skattely”, som derefter kan danne grundlag for fremtidige lister oprettet ud fra klare kriterier, som skal være kendt på forhånd; opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvorvidt europæiske jurisdiktioner opfylder disse kriterier;
77. understreger, at OECD gennem sit arbejde på dette område har opnået nogle vigtige resultater hvad angår gennemsigtighed og udveksling af oplysninger; hilser det navnlig velkomment, at næsten 100 lande i juni 2015 undertegnede OECD’s multilaterale konvention om administrativ bistand i skattesager (den ”fælles konvention”), som indeholder bestemmelser om administrativt samarbejde mellem stater ved fastsættelse og opkrævning af skatter, navnlig med henblik på at bekæmpe skatteundgåelse og skatteunddragelse;

¹ IMF policy paper, "Spillovers in international corporate taxation", 9. maj 2014.

² IMF working paper, "Base erosion, profit shifting and developing countries", maj 2015.

78. understreger dog, at OECD's arbejde med en tidligere liste over usamarbejdsvillige skattely var baseret på en politisk proces, der førte til vilkårlige kompromiser allerede ved fastsættelsen af kriterierne for listerne, såsom kravet om indgåelse af skatteaftaler med 12 andre lande, og at ingen jurisdiktion som følge deraf blev klassificeret som usamarbejdsvilligt skattely; understreger, at den nuværende tilgang stadig er baseret på kriterier, der vedrører skattemæssig gennemsigtighed og udveksling af oplysninger, og ikke er omfattende nok til at tage højde for visse praksissers skadelige virkninger; bemærker, at OECD's tilgang, dens eventuelle fortjenester ufortalt, som følge heraf har begrænset relevans for identifikationen af de skattejurisdiktioner, som er grundpiller for skatteundgåelse og skadelig skattekonkurrence på verdensplan; understreger navnlig, at denne tilgang ikke omfatter nogen kvalitative indikatorer, der kunne gøre det muligt at foretage en objektiv vurdering af, om principperne for god forvaltningspraksis efterleves, eller overveje kvantitative data som f.eks. bogførte overskud, indkommende og udgående finansielle strømme og deres forbindelse (eller mangel på samme) med den økonomiske virkelighed i en given jurisdiktion;
79. understreger desuden, at disse lister kan anvendes på nationalt plan til at implementere nationale beskyttelsesregler og regler om bekæmpelse af skatteundgåelse i forhold til tredjelande (såsom LOB-bestemmelser (limitation of benefits), PPT-tests (principal purpose test), CFC-regler (Controlled Foreign Corporation) osv.), og at begrænsningerne i sådanne lister derfor også kan begrænse rækkevidden og effektiviteten af nationale foranstaltninger, der har til formål at bekæmpe skadelig skattepraksis;
80. er overbevist om, at sikringen af loyal konkurrence i det indre marked og beskyttelse af medlemsstaternes beskatningsgrundlag i høj grad drejer sig om at fokusere på det svageste led i kæden for så vidt angår forbindelser med jurisdiktioner med lav eller ingen skat eller med bankhemmelighed, idet man må huske på, at skattesatser henhører under medlemsstaternes kompetence, og at eksistensen af en skattemæssig "genvej" (f.eks. ingen kildeskat) til tredjelande, uanset deres skattepraksis, giver væsentligt bedre muligheder for skatteundgåelse i EU;
81. understreger, at en koordineret tilgang fra medlemsstaterne side over for både udviklingslande og industrilandene kan vise sig at være et langt mere effektivt middel til at bekæmpe skadelig skattepraksis og fremme større gensidighed på skatteområdet;
82. fremhæver, at visse tredjelande som følge af pres fra både EU og G20 om problemet med skattemæssig gennemsigtighed og på baggrund af den finansielle, økonomiske og gældsmæssige krise endelig har undertegnet aftaler om udveksling af skatteoplysninger med EU, hvilket bør forbedre samarbejdet med disse lande; påpeger, at der i Schweiz' tilfælde blev underskrevet en aftale i maj 2015 efter en lang "overgangsperiode", hvorunder denne vigtige handelspartner for EU nød godt af en privilegeret adgang til det indre marked, men samtidig undlod at samarbejde på andre områder, navnlig beskatning;
83. konstaterer, at der kun langsomt gøres fremskridt i de igangværende forhandlinger om undertegnelse af lignende samarbejdsaftaler med Liechtenstein, Monaco, San Marino og Andorra; beklager, at Kommissionen ikke har et tilsvarende EU-mandat til at forhandle aftaler om automatisk informationsudveksling med de oversøiske territorier, som i øjeblikket er omfattet af EU's direktiv om beskatning af opsparing;
84. konstaterer med bekymring, at mange udviklingslande er særligt sårbare over for

selskabers skatteundgåelsesaktiviteter, og at de multinationale selskabers praksis med interne afregningspriser er den vigtigste årsag til, at udviklingslandenes statskasser går glip af indtægter¹; understreger endvidere, at disse lande befinder sig i en meget svag forhandlingsposition over for visse multinationale selskaber og udenlandske direkte investorer, som ”shopper rundt” i verden efter skattesubsidier og -fritagelser; finder det forkasteligt, at disse landes statskasser årligt skønnes at gå glip af mellem 91² og 125 mia. EUR³ i skatteindtægter;

85. minder medlemsstaterne om, at de i henhold til Lissabontraktaten er forpligtet af princippet om udviklingsvenlig politikkoherens og skal sikre, at deres skattepolitik ikke undergraver EU's målsætninger om udvikling; opfordrer medlemsstaterne til at foretage analyser af deres skattepolitikks spillovereffekter på udviklingslandene, som foreslået af IMF;

Konklusion og henstillinger

86. fremsætter, i lyset af det mandat, som det oprindelig gav sit særlige udvalg, og på trods af de forskellige begrænsninger og hindringer, det stødte på under sine undersøgelsesrejser samt i kontakten med andre EU-institutioner, visse medlemsstater og multinationale selskaber, følgende konklusioner:
- uden at foregribe resultaterne af Kommissionens igangværende undersøgelser vedrørende statsstøtte tyder de indsamlede oplysninger på, at medlemsstater i flere tilfælde ikke har overholdt artikel 107, stk.1, i TEUF, eftersom de via *tax rulings* og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning har begunstiget visse virksomheder og dermed forvredet konkurrencen i det indre marked
 - nogle medlemsstaterne har ikke fuldt ud overholdt artikel 108 i TEUF, eftersom de ikke har givet Kommissionen formel underretning om alle deres planer om at yde skatterelateret støtte, hvilket også er i strid med de tilsvarende bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999; Kommissionen har som følge heraf ikke kunnet foretage en løbende undersøgelse af alle støtteordninger som fastsat i artikel 108 i TEUF, da den ikke har haft adgang til alle de relevante oplysninger, i det mindste i tiden før 2010, som er den periode, der ikke er dækket af Kommissionens igangværende undersøgelser
 - medlemsstaterne har ikke opfyldt deres forpligtelser i henhold til i Rådets direktiv 77/799/EØF og 2011/16/EU, idet de har undladt og fortsat undlader spontant at udveksle skatteoplysninger, selv i tilfælde, hvor der, uanset den skønsmargen, som disse direktiver giver, var klare grunde til at formode, at der kunne være tale om tab af skatteindtægter i andre medlemsstater eller om skattebesparelser opnået gennem kunstige overførsler af overskud internt i koncerner
 - medlemsstaterne har ikke overholdt princippet om loyalt samarbejde, som er nedfældet i artikel 4, stk. 3, i TEU, da de ikke har truffet alle passende almindelige eller særlige foranstaltninger til at sikre opfyldelsen af deres forpligtelser

¹ Se studiet: "Tax revenue mobilisation in developing countries: issues and challenges", Europa-Parlamentet, april 2014.

² World Investment Report 2015, UNCTAD.

³ Christian Aid Report, 2008.

- det var ikke muligt at foretage en analyse af individuelle tilfælde af overtrædelser af fællesskabsretten vedrørende de førnævnte bestemmelser på grund af manglende detailoplysninger fra medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen
 - endelig har Kommissionen ikke udfyldt sin rolle som traktaternes vogter, jf. artikel 17, stk. 1, i TEU, på dette område, idet den undlod at handle og tage alle nødvendige skridt til at sikre, at medlemsstaterne opfyldte deres forpligtelser, navnlig forpligtelserne i Rådets direktiv 77/799/EØF og 2011/16/EU, uanset at der var tegn på, at dette ikke var tilfældet; Kommissionen har ved ikke at iværksætte undersøgelser af statsstøtte tidligere overtrådt sine forpligtelser i henhold til Lissabontraktatens artikel 108 om det indre markeds funktion;
87. finder det forkasteligt, at flere af de skattedokumenter fra møderne i Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen, der var anmodet om, slet ikke eller kun delvis er blevet udleveret til udvalget, selv om nogle af dem allerede var blevet udleveret til individuelle borgere, der havde rekvireret dem via proceduren for aktindsigt, og at Europa-Parlamentet dermed er blevet dårligere informeret end europæiske borgere om medlemsstaternes stilling i skattespørgsmål; beklager desuden, at Kommissionen kun har frigivet knap 5 % af alle de dokumenter, der var anmodet om, hvilket skal have været omkring 5 500; beklager manglen på samarbejde med udvalget fra Kommissionens og Rådets side, hvilket har forhindret det i at opfylde sit mandat;
88. opfordrer i betragtning af, at Parlamentet for øjeblikket ikke har nogen efterforskningsmæssige beføjelser, Rådet og Kommissionen til snarest at godkende forslaget til Europa-Parlamentets forordning om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse¹, således at Europa-Parlamentet kan tillægges reelle efterforskningsmæssige beføjelser, som er nødvendige for, at det kan udøve sin undersøgelsesbeføjelse;
89. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorvidt det stadig er muligt at indbringe ovennævnte overtrædelser for Domstolen;
90. opfordrer medlemsstaterne til at respektere princippet om beskatning af overskud på det sted, hvor det skabes;
91. opfordrer på dette grundlag medlemsstaterne og EU-institutionerne, der deler det politiske ansvar for den nuværende situation, til at samarbejde fuldt ud om at fjerne – og undlade at skabe nye – uoverensstemmelser mellem skattesystemer samt skadelige skatteforanstaltninger, der skaber betingelserne for multinationale selskabers massive skatteundgåelse og udhuling af skattegrundlaget i det indre marked; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver relevant ændring i deres selskabsskattelovgivning, der kan have en indvirkning på deres effektive skattesatser eller på enhver anden medlemsstats skatteindtægter; understreger, at de medlemsstater, som spiller en central rolle med hensyn til at lette skatteundgåelse, bør tage ansvar og lede indsatsen for at forbedre skattesamarbejdet inden for EU;
92. opfordrer EU's stats- og regeringschefer til at fremkomme med nye klare politiske tilsagn om straks at iværksætte nye tiltag til at tackle denne situation, som ikke længere kan tolereres, ikke mindst på grund af dens indvirkning på de nationale budgetter, som allerede er underkastet finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger, og på de beløb,

¹ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 41.

som andre skatteydere, herunder SMV'er og almindelige borgere, skal betale; understreger på denne baggrund, at det agter at spille sin rolle fuldt ud og er klar til at indføre en mere effektiv politisk kontrol i tæt samarbejde med de nationale parlamenter;

93. opfordrer Kommissionen til at opfylde sin pligt som traktaternes vogter ved at sikre, at EU's lovgivning og princippet om loyalt samarbejde mellem medlemsstater overholdes fuldt ud; opfordrer den indtrængende til, som en selvfølge, at tage yderligere retlige skridt i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den af traktaten; anmoder følgelig Kommissionen til at styrke sin interne kapacitet, eventuelt gennem etablering af en særlig skatteafdeling i sine tjenestegrene, der både kan behandle en stigende strøm af statsstøtteanmeldelser inden for konkurrencepolitikken og varetage dens øgede ansvar for koordineringen af nye foranstaltninger vedrørende skattemæssig gennemsigtighed;
94. opfordrer medlemsstaterne til at give Kommissionen alle nødvendige oplysninger, således at den uhindret kan udfylde sin rolle som traktaternes vogter;
95. anmoder Kommissionen om at fremme god praksis i forbindelse med interne afregningspriser og prissætningen af lån og finansieringsomkostninger i forbindelse med koncerninterne transaktioner for at bringe dem i overensstemmelse med de gældende markedspriser;
96. understreger, at medlemsstaterne fortsat har den fulde kompetence til at fastsætte deres respektive selskabsskattesatser; insisterer ikke desto mindre på, at skattekonkurrencen i EU og over for tredjelande bør foregå inden for rammerne af et klart regelsæt for at sikre loyal konkurrence mellem firmaer i det indre marked; opfordrer medlemsstaterne til først og fremmest at sikre et erhvervsvenligt klima, der bl.a. er kendetegnet ved økonomisk, finansiel og politisk stabilitet samt retssikkerhed og enkle skatteregler; opfordrer i lyset af selskabsskattespørgsmålenes afgørende betydning for sikring af finanspolitisk bæredygtighed Kommissionen til at sikre en mere indgående behandling af disse spørgsmål, herunder af skadelige skattepraksisser og deres indvirkning, i forbindelse med det europæiske semester, og til at sikre, at relevante indikatorer, herunder skøn over det skattegab, der opstår som følge af skatteunddragelse og -undgåelse, medtages i resultattavlen vedrørende proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer;
97. opfordrer medlemsstaterne – navnlig dem, der modtager økonomisk bistand – til at gennemføre strukturreformer, bekæmpe skattesvig og iværksætte aktioner imod aggressiv skatteplanlægning;
98. opfordrer Kommissionen til i den forbindelse at finde den rette balance mellem finanspolitisk og økonomisk konvergens, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at foranstaltningerne støtter vækst, investeringer og jobs;
99. mener, at bl.a. en omfattende, gennemsigtig og effektiv automatisk udveksling af skatteoplysninger og et obligatorisk, fælles konsolideret selskabsskattegrundlag er afgørende forudsætninger for at opnå et skattesystem på EU-plan, der overholder og fastholder grundprincipperne for det indre marked;
100. opfordrer medlemsstaterne og EU's institutioner til, i lyset af spørgsmålets kompleksitet, at gennemføre forskellige supplerende tiltag for at forbedre den nuværende situation, idet der tages hensyn til behovet for at reducere kompleksiteten for alle aktører og mindske complianceomkostningerne for virksomheder og

skattemyndigheder; understreger derfor, at en forenkling af skattesystemerne bør være det første skridt i bestræbelserne på at skabe større klarhed ikke kun for medlemsstater, men også for borgere, som i øjeblikket er udelukket fra udvekslingen af oplysninger;

101. opfordrer Kommissionen til at foretage en mere dybdegående empirisk undersøgelse af, om det vil være opportunt at begrænse muligheden for at trække betalingen af royalties til tilknyttede selskaber fra selskabets skattegrundlag som en måde at modvirke koncerninterne flytninger af overskud på;
102. påpeger, at kun fire multinationale selskaber ud af i alt 17 på trods af gentagne invitationer¹ oprindeligt indvilgede i at give møde for udvalget for at drøfte international skatteplanlægning; anser det forhold, at 13 af dem — heraf nogle med høj offentlig profil — i første omgang nægtede at samarbejde med et parlamentarisk udvalg, for at være uacceptabelt og stærkt krænkende for Europa-Parlamentet og de borgere, det repræsenterer; konstaterer imidlertid, at 11 multinationale selskaber² endelig har indvilget i at give møde for udvalget, dog først efter den endelige vedtagelse af betænkningen i TAXE-udvalget og kort før afstemningen på plenum, medens to multinationale selskaber³ fastholder deres afslag; henstiller derfor, at Parlamentets kompetente myndigheder overvejer at inddrage de pågældende selskabers adgangstilladelse til Parlamentets bygninger, og at det alvorligt overvejes at udstikke klare rammer og opdatere de forpligtelser, der er fastsat i adfærdskodeksen for organisationer i åbenhedsregistret⁴, for så vidt angår samarbejde med Parlamentets udvalg og øvrige politiske organer;
103. opfordrer til, at de finansielle institutioners rolle som hjælpere inden for skadelig skattepraksis undersøges;

Samarbejde og koordinering omkring forhåndsafgørelser vedrørende beskatning (advance tax rulings)

104. beklager, at det politiske kompromis, der blev indgået den 6. oktober 2015 i Rådet, ikke lever op til Kommissionens lovgivningsforslag fra marts 2015 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet; understreger, at sidstnævnte ud over at tilvejebringe en fælles ramme for registrering og automatisk udveksling af oplysninger om *rulings* indeholdt bestemmelser, der vil give Kommissionen mulighed for effektivt at overvåge medlemsstaternes gennemførelse heraf og sikre, at *rulings* ikke har negativ indvirkning på det indre marked; understreger, at Rådets holdning vil gøre det umuligt at drage fuld fordel af den automatiske udveksling af *rulings*, navnlig hvad angår effektiv gennemførelse, og opfordrer derfor Rådet til at holde sig til Kommissionens forslag og tage behørigt hensyn til Parlamentets udtalelse herom, navnlig med hensyn til direktivets anvendelsesområde (alle *tax rulings* i stedet blot de grænseoverskridende), tilbagevirkende kraft (alle *tax rulings*, der stadig er gyldige, skal udveksles) og oplysningerne til Kommissionen, som bør have adgang til disse *rulings*;

¹ Airbus, BNP Paribas, SSE plc, Total S.A.

² Amazon, Anheuser-Busch InBev, Barclays Bank Group, Coca-Cola Company, Facebook, Google, HSBC Bank plc, IKEA, McDonald's Corporation, Philip Morris, Walt Disney Company.

³ Fiat Chrysler Automobiles, Walmart.

⁴ Adfærdskodeksen som fastlagt i bilag 3 til den interinstitutionelle aftale om åbenhedsregistret fra 2014.

105. opfordrer medlemsstaterne til, i alle internationale fora, at støtte den automatiske udveksling af oplysninger mellem skattemyndighederne som den nye globale standard; opfordrer navnlig Kommissionen, OECD og G20 til at fremme dette ved hjælp af de mest hensigtsmæssige og effektive instrumenter inden for rammerne af en inklusiv global proces; insisterer på, at der tages konkrete skridt til at sikre, at den automatiske informationsudveksling bliver virkeligt global, og dermed effektiv, samtidig med at den respekterer fortrolighedskrav, ved at støtte udviklingslandenes bestræbelser på at opbygge deres kapacitet til at deltage fuldt ud i informationsudvekslingen. understreger, at den automatiske informationsudveksling inden for EU kan finde sted via et centralt, EU-dækkende register, som Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder skal have adgang til;
106. opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til, at enhver *tax ruling*, navnlig når den involverer interne afregningspriser, bør fastlægges i samarbejde med alle involverede lande, at udvekslingen af de relevante oplysninger bør være automatisk, fyldestgørende og uden forsinkelse, og at enhver national foranstaltning, som sigter mod at mindske skatteundgåelse og udhuling af skattegrundlag inden for EU, herunder i form af revision, bør udføres i fællesskab og under behørig hensyntagen til de erfaringer, der er opnået gennem Fiscalis 2020-programmet; gentager sit synspunkt om, at de grundlæggende elementer i alle *rulings*, som har en indvirkning på andre medlemsstater, ikke blot bør deles mellem skattemyndigheder og Kommissionen, men også fremlægges i forbindelse med multinationale selskabers landeopdelte regnskabsaflæggelse;
107. fremhæver i denne forbindelse den omstændighed, at det ikke kun er grænseoverskridende, men også nationale *rulings*, der kan have indvirkning på andre medlemsstater, og opfordrer derfor til, at den automatiske informationsudveksling omfatter alle *rulings*, der er udstedt af eller på vegne af regeringen eller en skattemyndighed i en medlemsstat eller dennes territoriale eller administrative underafdelinger, og som stadig er gyldige på tidspunktet for direktivets ikrafttrædelse; insisterer på, at Kommissionen skal spille en central rolle i processen for indsamling og analyse af data vedrørende *rulings*;
108. opfordrer endvidere til fastlæggelse af en ramme, der kan sikre en effektiv kontrol med gennemførelsen af den automatiske informationsudveksling, til indsamling og offentliggørelse af statistikker over de udvekslede oplysninger, og navnlig til, at Kommissionen inden den 31. december 2016 opretter et sikkert centralt register for at lette informationsudvekslingen mellem de deltagende skattemyndigheder; minder om, at etableringen af et system for automatisk informationsudveksling om *tax rulings* vil resultere i indsamling af en meget stor datamængde, hvilket kan gøre det vanskeligt at få øje på de virkeligt problematiske tilfælde; understreger, at denne situation, i tilgift til eksistensen af 28 medlemsstater med forskellige sprog og forskellig administrativ praksis, gør det nødvendigt, at Kommissionen og medlemsstaterne gør sig overvejelser om intelligente måder, herunder under anvendelse af IT, hvorpå man kan håndtere en sådan mængde og mangfoldighed af data, med henblik på at gøre den automatiske informationsudveksling i EU virkelig effektiv og nyttig;
109. opfordrer Kommissionen til at undersøge betingelserne for på længere sigt at oprette et EU-dækkende clearingcentral-system, hvorigennem *tax rulings* systematisk vil blive gennemgået af Kommissionen med henblik på at øge systemets pålidelighed, sammenhæng, ensartethed og gennemsigtighed og kontrollere, om sådanne *rulings* har skadelige virkninger for andre medlemsstater;

110. understreger, at Kommissionen for at forbedre gennemsigtigheden over for borgerne bør offentliggøre en årlig rapport, som opsummerer de vigtigste af de sager, der findes i det sikre centrale register, og i den forbindelse tage hensyn til bestemmelserne i direktivet om gensidig bistand vedrørende fortrolighed;
111. opfordrer Kommissionen til at overveje at etablere en fælles ramme for *tax rulings* på EU-plan, herunder fælles kriterier, som navnlig skal omfatte:
- kravet om at udforme *tax rulings* på baggrund af en omfattende spilloveranalyse, herunder deres virkning for andre landes skattegrundlag, med deltagelse af alle berørte parter og lande
 - deres offentliggørelse, enten fuldt ud eller i forenklet form, men under fuld iagttagelse af fortrolighedskrav
 - forpligtelsen til at offentliggøre kriterierne for at udstede, afslå eller tilbagekalde *tax rulings*
 - ligebehandling og tilgængelighed for alle skatteydere
 - fravær af skønsbeføjelse og fuld overholdelse af de underliggende skattebestemmelser;
112. opfordrer Kommissionen til at fastlægge fælles EU-retningslinjer for anvendelsen af OECD's armslængdeprincip med det formål at harmonisere EU-medlemsstaternes praksis for fastsættelse af interne afregningspriser på en sådan måde, at de nationale forvaltninger i forbindelse med udformning af aftaler om interne afregningspriser har mulighed for at sammenligne med tilsvarende selskaber og ikke kun med tilsvarende transaktioner;
113. er af den opfattelse, at et retfærdigt og effektivt skattesystem kræver et tilstrækkeligt niveau af gennemsigtighed og fortrolighed; er derfor overbevist om, at medlemsstaternes skatteforvaltninger og, hvor det er relevant, Kommissionen bør have adgang til oplysninger om, hvem der i sidste ende har gavn af et juridisk instrument og/eller en *tax ruling*;
114. opfordrer Kommissionen til bl.a. at gøre brug af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, ifølge hvilket "skattemæssig overtrædelse" er omfattet af den brede definition af "kriminell handling", for at identificere dem, der i sidste ende har gavn af visse juridiske instrumenter;
115. opfordrer Kommissionen til internt at etablere et centralt offentligt register, der skal indeholde alle lovlige fritagelser, fradrag og godtgørelser i forbindelse med selskabsskat kombineret med en kvantitativ analyse af indvirkningen på hver enkelt medlemsstats budget;

Fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG)

116. hilser den handlingsplan, som blev foreslået af Kommissionen den 17. juni 2015 for at tackle skatteundgåelse og fremme fair og effektiv selskabsbeskatning i EU, velkommen; opfordrer Kommissionen til at fremskynde forelæggelsen af lovgivningsmæssige ændringer for hurtig etablering af et obligatorisk EU-dækkende fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG), som kan adressere ikke blot spørgsmålet om præferenceordninger og uoverensstemmelser mellem de nationale skattesystemer, men

også de fleste af de problemer, der fører til udhuling af skattegrundlag på europæisk plan (navnlig problemet med interne afregningspriser); opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at genoptage det arbejde, der blev afsluttet i 2011, om forslaget til Rådets direktiv om FKSSG og i den forbindelse tage hensyn til Parlamentets holdning dertil samt til de nye faktorer, som er opstået siden da, samt indarbejde de seneste konklusioner fra OECD's arbejde, især standarder udarbejdet i kølvandet på handlingsplanen vedrørende udhuling af skattegrundlag og overførsel af overskud (BEPS), således at en konsolideret tekst kan blive fremlagt i løbet af 2016;

117. opfordrer Kommissionen til i sine forslag at medtage bestemmelser, der skal sigte på at præcisere definitionen af F&U-investeringer og sammenhængen mellem fast driftssted og økonomisk substans og også omfatte den digitale økonomi; understreger betydningen af F&U-investeringer og behovet for at lette fremfor at hæmme investeringer og vækst i den digitale økonomi og således stille EU's fremspirende økonomi i denne sektor bedre i konkurrencen med andre aktører i USA og andre steder; understreger, at de eksisterende erfaringer viser, at patentbokse ikke bidrager til at tilskynde til innovation og kan føre til en betydelig udhuling af skattegrundlag som følge af flytning af overskud; understreger samtidig vigtigheden af at minimere misbruget eller udnyttelsen af sådanne systemer gennem en koordineret indsats fra medlemsstaternes side og fælles standarder og definitioner med hensyn til, hvad der kan betegnes som fremme af F&U, og hvad der ikke kan; betoner, at den såkaldte ændrede neksustilgang for patentbokse, som BEPS-projektet har anbefalet, ikke i tilstrækkelig grad vil kunne begrænse problemerne i forbindelse med patentbokse;
118. understreger, at det for at genskabe forbindelsen mellem beskatning og økonomisk substans og sikre, at skatten betales i de lande, hvor den faktiske økonomiske aktivitet og værdiskabelse finder sted, samt for at korrigere eksisterende uoverensstemmelser, er vigtigt, at fordelingsnøglen ("formula apportionment") tager hensyn til de forskellige sektors særlige karakteristika, navnlig hvad angår digitale virksomheder, fordi den digitale økonomi gør det vanskeligere for skattemyndighederne at fastslå, hvor værdien skabes; opfordrer Kommissionen til at tage Europa-Parlamentets holdning til FKSSG op til nøje overvejelse og fastlægge en fordelingsnøgle, der afspejler selskabernes reelle økonomiske aktiviteter; opfordrer Kommissionen til at fortsætte sit arbejde på forslag til, hvordan denne fordelingsnøgle konkret kan udformes, navnlig med henblik på for hver sektor at tage højde for indvirkningen på den enkelte medlemsstats skatteindtægter alt efter strukturen i dens økonomi; understreger endvidere, at FKSSG er et nyttigt middel til bekæmpelse af BEPS og skabe europæisk merværdi, uanset om skatteindtægten delvis anvendes som en ny egenindtægt i EU's budget eller ej;
119. støtter indførelsen af et fuldstændigt, obligatorisk FKSSG snarest muligt; anerkender den af Kommissionen valgte tilgang med at foreslå et simpelt FSSG (uden konsolidering) som et første skridt i sin handlingsplan fra juni 2015, men påpeger, at dette vil efterlade mange løse ender, navnlig for virksomheder, der opererer på det indre marked, eftersom et FSSG ikke sikrer godtgørelse for tab opstået ved konsolidering, ligesom det ikke adresserer det bureaukratiske besvær og den usikkerhed, der er forbundet med interne afregningspriser, som også er et af de multinationale selskabers vigtigste værktøjer til skatteundgåelse, og ej heller ikke sætter en effektiv stopper for flytningen af skattegrundlag inden for EU; opfordrer derfor Kommissionen til at fastlægge en konkret og kort frist for inkorporering af "konsolideringselementet" i FKSSG-initiativet; opfordrer Kommissionen til at se bort fra enhver ny konsekvensanalyse af denne foranstaltning, der har været på EU's dagsorden i årtier, allerede har været genstand for omfattende forberedende arbejde og nu har været

blokeret i Rådet siden den formelle forelæggelse i 2011;

120. anmoder Kommissionen om, indtil et fuldstændigt FKSSG er vedtaget og gennemført fuldt ud på EU-plan, at træffe øjeblikkelige foranstaltninger til at sikre effektiv beskatning, reducere flytningen af overskud (navnlig gennem interne afregningspriser), udforme en ordning for udligning af grænseoverskridende overskud og tab, som - i afventning af konsolidering - bør være af midlertidig karakter og give tilstrækkelig garanti for, at den ikke vil skabe nye muligheder for aggressiv skatteplanlægning, samt yderligere indføre hensigtsmæssige og effektive antimisbrugsregler i alle relevante direktiver; opfordrer Kommissionen til at gennemgå de eksisterende direktiver og direktivudkast på området skat og selskabsret med henblik på at vurdere, om de er egnede til at sikre effektiv beskatning; opfordrer Rådet til at forberede en hurtig vedtagelse af disse bestemmelser; understreger, at hvis reduktionen af bureaukrati, som er et af målene med indførelsen af et fælles konsolideret skattegrundlag, skal lykkes, bør det ledsages af fælles regnskabsregler og en passende harmonisering af administrativ praksis i skattespørgsmål;
121. opfordrer Kommissionen til at udstede klare lovregler for definitionen af økonomisk substans, værdiskabelse og fast driftssted, med henblik på at tackle især spørgsmålet om postkasseselskaber, og til at udvikle EU's kriterier og lovregler for behandling af F&U, som skal være forenelige med, men ikke begrænset til, OECD's arbejde på området, eftersom medlemsstaterne er i færd med at reformere deres strategi på området, ofte i kombination med subsidier; mener, at sådanne lovregler skal gøre det klart, at der skal være en direkte forbindelse mellem de præferenceordninger, som bevilges af skatteforvaltningen, og de underliggende F&U-aktiviteter; opfordrer Kommissionen til at revidere EU-lovgivningen om kontrollerede udenlandske selskaber (CFC'er) og anvendelsen heraf i overensstemmelse med Domstolens dom i sagen Cadbury Schweppes (C-196/04) med henblik på at sikre fuld anvendelse af CFC-reglerne udover situationer med rent kunstige arrangementer for at undgå dobbelt ikkebeskatning; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om harmonisering af CFC-reglerne i EU;
122. opfordrer ligeledes Kommissionen til, i mangel af en generelt accepteret definition, at foretage yderligere analyser og undersøgelser med henblik på at definere aggressiv skatteplanlægning og skadelige skattepraksisser, navnlig vedrørende misbrug af dobbeltbeskatningsoverenskomster og hybride mismatch-arrangementer, under hensyntagen til de forskellige negative virkninger, de kan have på samfundet, til at sikre deres overvågning og til at indkredse mere præcist, hvad virkningerne af skatteundgåelse er i EU og i udviklingslandene; opfordrer endvidere Kommissionen til at fastlægge en metode til måling af det skattegab, der opstår som følge af skatteundgåelse og skatteunddragelse – som bebudet i dens forslag fra marts 2015 – og til at sikre, at denne måling foretages regelmæssigt for at overvåge fremskridtene og finde frem til passende politiske modsvar; anmoder Kommissionen om at træffe de nødvendige tiltag til at få præciseret, hvad den nøjagtige status er for alle medlemsstaters "afhængige jurisdiktioner", og hvordan de kan formås til at ændre deres praksis med henblik på at undgå udhuling af skattegrundlaget i EU;
123. minder om, at der ud over selskabsskattesvig også finder et betydeligt svig sted med grænseoverskridende moms, en afgift, som er af grundlæggende betydning for alle de nationale statskasser; opfordrer Kommissionen til at udvikle foranstaltninger til tackling af dette problem, herunder sikring af bedre koordinering imellem de nationale skattemyndigheder på dette område;

Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

124. opfordrer til en hurtig reform af adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning og af den gruppe, der har til opgave at håndhæve den, eftersom den indtil videre har vist sig at være af tvivlsom værdi, med henblik på både at tackle de reelle hindringer, der står i vejen for en effektiv bekæmpelse af skadelige skattepraksis, og at lette koordinationen og samarbejdet omkring skattepolitik i hele EU;
125. opfordrer medlemsstaterne til, i det gode samarbejdes ånd, at bakke op om de forslag, der indgår i Kommissionens handlingsplan af 17. juni 2015 for en fair og effektiv beskatning af virksomheder i EU; mener, at gruppens legitimitet ville have gavn af øget gennemsigtighed og ansvarlighed; slår derfor til lyd for, at gruppens styring og mandat bliver ændret, bl.a. ved at udnævne en permanent, politisk ansvarlig formand, forbedre dens arbejdsmetoder, herunder eventuelt ved indførelse af en håndhævelsesmekanisme, ved at lade finansministre eller højtstående embedsmænd deltage regelmæssigt i gruppens møder for at højne dens profil, samt ved at øge udvekslingen af oplysninger inden for gruppen med henblik på effektivt at håndtere BEPS-spørgsmål; opfordrer også til, at kriterierne i kodeksen opdateres og udvides, så de også dækker nye former for skadelig skattepraksis, herunder i tredjelande; opfordrer gruppens formand og Rådet til regelmæssigt at orientere og udveksle oplysninger med Parlamentets kompetente udvalg om gruppens aktiviteter, navnlig med hensyn til forelæggelsen af gruppens halvårslige rapporter for Økofinrådet;
126. opfordrer mere generelt Rådet til at støtte fremme af reel demokratisk kontrol i grænseoverskridende skattespørgsmål på EU-plan i lighed med, hvad der allerede findes inden for andre områder, hvor medlemsstaterne eller andre uafhængige institutioner, såsom f.eks. Den Europæiske Centralbank og tilsynsrådet for den fælles tilsynsmekanisme, har enekompetence; opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at overveje muligheden af at oprette en gruppe på højt plan om skattepolitik, som Kommissionens formand også har foreslået; understreger, at et sådant "skatteudvalg", der skal være ansvarligt over for Parlamentet og have deltagelse af Rådet og Kommissionen efter modellen fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg samt af uafhængige eksperter, mere generelt skal føre tilsyn med den lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige skattepolitik og rapportere til Økofinrådet; anmoder om, at Parlamentet får ret til på eget initiativ at anmelde enhver national foranstaltning, som efter dets skøn opfylder adfærdskodeksens kriterier for skadelig skattekonkurrence, til Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen;
127. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en ny opdatering af Simmons & Simmons-rapporten fra 1999 om administrative praksisser, der er omtalt i punkt 26 i 1999-rapporten fra Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (Primarolo-rapporten (SN 4901/99));
128. opfordrer indtrængende Rådet og medlemsstaterne til, under behørig respekt for traktaterne og medlemsstaternes kompetence inden for direkte beskatning, at forbedre gruppens gennemsigtighed, ansvarlighed og overvågningsarbejde, og opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til rammelovgivning i henhold til fællesskabsmetoden; anser det for afgørende, at den brede offentlighed også får mere information om gruppens arbejde;
129. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at efterkomme EU-Ombudsmandens henstillinger hvad angår sammensætningen af ekspertgrupper, og til at fastlægge en køreplan, der kan

sikre, at ekspertgrupper sammensættes på afbalanceret vis; fastholder, at der, mens man arbejder hen imod dette mål, straks bør iværksættes reformer af den nuværende struktur og sammensætning; understreger, at sådanne reformer ikke behøver at resultere i mangel på tilgængelig teknisk ekspertise til udarbejdelse af lovgivning, da denne kan opnås via offentlige høringer eller offentlige eksperthøringer, der er åbne for repræsentanter for alle interesser; opfordrer Kommissionen til at vedtage en klar definition af interessekonflikter og holdbare politikker til at forhindre aktører, der kan være berørt af sådanne interessekonflikter, samt repræsentanter for organisationer, der er dømt for skattesvig eller enhver anden lovovertrædelse, i at være aktive medlemmer af noget ekspert- eller rådgivningsorgan;

Statsstøtte

130. glæder sig meget over og støtter Kommissionens nøglerolle som kompetent konkurrencemyndighed i de igangværende statsstøtteundersøgelser vedrørende *tax rulings*; anser den praksis, som hyppigt anvendes af en række medlemsstater, med at hemmeligholde projekter, der har modtaget statsstøtte, for at være upassende; opfordrer Kommissionen til at gøre fuld brug af sine beføjelser under EU's konkurrenceregler til at bekæmpe skadelig skattepraksis og sanktionere medlemsstater og selskaber, der bevisligt har været involveret i en sådan praksis; understreger nødvendigheden af, at Kommissionen afsætter flere ressourcer – i form af penge og personale – til at styrke sin kapacitet til at udføre alle nødvendige undersøgelser af statsstøtte af skattemæssig karakter på en gang; understreger, at medlemsstaterne skal samarbejde fuldt ud med Kommissionen i dens undersøgelser og give den de oplysninger, den anmoder om;
131. opfordrer Kommissionen til senest midt i 2017 at vedtage nye retningslinjer inden for rammerne af sit initiativ til modernisering af statsstøttepolitikken og præcisere, hvad der udgør skatterelateret statsstøtte og ”passende” interne afregningspriser, med henblik på at fjerne den retlige usikkerhed for både skatteydere og skattemyndigheder, udstikke rammer for medlemsstaternes skattepraksis i overensstemmelse hermed og ikke afskrække fra anvendelse af legitime *tax rulings*; bestrider nytten af voldgiftskonventionen, som ikke er effektiv til behandling af tvister, navnlig i spørgsmål om interne afregningspriser; mener, at dette instrument bør omlægges og gøres mere effektivt eller erstattes af en EU-tvistbilæggelsesordning med mere effektive mutual agreement-procedurer;
132. opfordrer Kommissionen til at udvide sine undersøgelser til at omfatte andre multinationale selskaber, der er indblandet i LuxLeaks-skandalen, og foranstaltninger af samme art eller med samme virkning såsom interne afregningspriser;
133. opfordrer Kommissionen til, i tråd med planerne om at give medlemsstaterne et større ansvar i forbindelse med moderniseringen af statsstøttepolitikken, at overveje at oprette et netværk af nationale skatteforvaltninger, der kan udveksle bedste praksis og bidrage mere konstant til at forebygge indførelse af skattemæssige foranstaltninger, der kan udgøre ulovlig statsstøtte; opfordrer Kommissionen til at søge at opnå større strategiske synergier mellem aktiviteterne i (den reformerede) Gruppe vedrørende Adfærdskodeksen og Kommissionens håndhævelse af konkurrencereglerne inden for skatterelateret statsstøtte;
134. konstaterer, at de nuværende statsstøtteregler søger at modarbejde konkurrencebegrænsende praksis ved at inddrive værdien af de uretmæssige fordele, som selskaber har opnået; opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at

ændre de eksisterende regler med henblik på at gøre det muligt at returnere de beløb, der er inddrevet som følge af en overtrædelse af EU's statsstøtteregler, til de medlemsstater, der er ramt af en udhuling af deres skattegrundlag, frem for til den medlemsstat, der har ydet den ulovlige skatterelaterede støtte, som det nu er tilfældet, eller at overføre beløbet til EU-budgettet; opfordrer Kommissionen til at ændre de eksisterende regler for at sikre, at de relevante lande og selskaber i tilfælde af brud på statsstøttereglerne kan idømmes sanktioner;

Gennemsigtighed

135. mener, at Unionen har potentialet til at blive et forbillede og en global leder, når det gælder gennemsigtighed på skatteområdet;
136. understreger den afgørende betydning af gennemsigtighed med henblik på at øge de offentlige multinationale selskabers ansvarlighed over for offentligheden og støtte skattemyndighederne i deres undersøgelser; understreger, at gennemsigtighed kan have stor afskrækkende virkning og ændre adfærdsmønstre, både i kraft af den imagemæssige risiko, som ikke-lovlydige firmaer løber, og via adgangen til oplysninger for de kompetente myndigheder, som derefter kan træffe passende afhjælpende foranstaltninger og sanktioner; understreger, at nødvendigheden af gennemsigtighed bør afvejes mod nødvendigheden af at beskytte følsomme kommercielle interesser og overholde databeskyttelsesreglerne;
137. mener, at øget gennemsigtighed omkring multinationale selskabers aktiviteter er afgørende for at sikre, at skattemyndighederne er i stand til effektivt at bekæmpe BEPS; gentager derfor sit synspunkt om, at multinationale selskaber inden for alle sektorer i deres årsregnskaber på en klar og forståelig måde bør fremlægge en vifte af aggregerede oplysninger, herunder deres resultat før skat, skat af overskud eller underskud, antal ansatte, aktivbeholdning og grundlæggende oplysninger om tax rulings, for hver medlemsstat og hvert tredjeland, hvori de er etableret (landeopdelt rapportering); understreger betydningen af at gøre disse oplysninger tilgængelige for offentligheden, eventuelt i form af et centralt EU-register; understreger endvidere, at SMV'er og midcapselskaber, der ikke er multinationale selskaber, skal fritages for en sådan forpligtelse; opfordrer Rådet til inden udgangen af 2015 at acceptere Parlamentets holdning til direktivet om aktionærers rettigheder som vedtaget i juli 2015; fremhæver, at gennemsigtighedskravene bør udformes og gennemføres på en sådan måde, at de ikke stiller EU's virksomheder dårligere i konkurrencen;
138. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre en mere omfattende ordning for landeopdelt regnskabsaflæggelse til skattemyndighederne, baseret på OECD-standardens og med mere detaljerede oplysninger såsom selvangivelser og koncerninterne transaktioner; fremhæver, at firmaers skatteoplysninger til andre skatteforvaltninger bør ledsages af forbedringer i ordningen for løsning af tvister med henblik på at præcisere de respektive parteres rettigheder og undgå negative bivirkninger; understreger for så vidt angår forholdet til tredjelandes skatteforvaltninger, at oplysninger kun bør videregives til myndighederne i de lande, der har ordninger svarende til dem, som er fastsat i EU's voldgiftskonvention; opfordrer desuden til, at der udvikles harmoniserede regnskabsstandarder, der navnlig muliggør en mere detaljeret information om royalties;
139. annmoder Kommissionen om at støtte denne holdning, der er i tråd med dens tidligere vurderinger og holdninger, og at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den også finder anvendelse på alle de multinationale selskaber, der opererer på det

indre marked, og opfordrer OECD til at støtte, at den udvides til at gælde på verdensplan for at sikre, at ensartede forpligtelser gælder for alle selskaber, der er involveret i grænseoverskridende aktiviteter; understreger, at tiltag, der tager sigte på at forbedre gennemsigtigheden, er nødvendige, men ikke tilstrækkelige til at tackle spørgsmålet i dets helhed, og at der også er behov for at ændre nationale, europæiske og internationale skattesystemer gennemgribende;

140. understreger, at den nuværende uigennemsigtighed af de internationale skattesystemer giver multinationale selskaber mulighed for at undgå skatter, omgå nationale skattelovgivning og flytte deres overskud til skattely; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at de kompetente myndigheder har fuld adgang til centrale registre over det reelle ejerskab af både selskaber og truste i overensstemmelse med det fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge; opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre det fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge, så der sikres bred og forenklet adgang til oplysningerne i de centrale registre over reelle ejere; gentager sin holdning om, at disse registre bør være offentlige;
141. anerkender den indsats, der er gjort af Kommissionen med henblik på indførelse af et europæisk skatteidentifikationsnummer (TIN); opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til et europæisk TIN baseret på det udkast til et europæisk TIN, der er indeholdt i Kommissionens handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse fra 2012 (foranstaltning 22); minder om, at TIN-numre anses for at være den bedste metode til at identificere skatteydere og opfordrer derfor indtrængende til, at dette projekt fremskyndes; opfordrer Kommissionen til på samme måde at arbejde aktivt for indførelse af et lignende identifikationsnummer på globalt plan svarende til Regulatory Oversight Committee's globale ID-koder til identifikation af juridiske enheder (legal entity identifier, LEI);
142. understreger endvidere, at gennemsigtighed også er vigtig i forbindelse med de igangværende statsstøtteundersøgelser vedrørende *tax rulings*;
143. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheder for inden for EU at indføre et krav svarende til reglen fra U.S. Governmental Accounting Standards Board (GASB)¹ om, at statslige og de lokale myndigheder skal oplyse, hvor store indtægter de mister på grund af skattelettelser, der gives til selskaber med henblik på økonomisk udvikling;

Beskyttelse af whistleblowere

144. opfordrer Kommissionen til inden juni 2016 at fremsætte forslag til en EU-lovramme for effektiv beskyttelse af whistleblowere og lignende; understreger, at det ikke er acceptabelt, at borgere og journalister kan udsættes for retsforfølgning i stedet for at få retlig beskyttelse, når de i offentlighedens interesse offentliggør oplysninger eller anmelder mulige tilfælde af embedsmisbrug, forseelser, svig eller ulovlig aktivitet, navnlig i forbindelse med skattesvig, skatteundgåelse og hvidvaskning af penge eller enhver anden adfærd, der krænker EU's grundlæggende principper, såsom princippet om loyalt samarbejde;
145. opfordrer Kommissionen til at overveje en række værktøjer til at sikre en sådan beskyttelse mod uberettiget retsforfølgning, økonomiske sanktioner eller

¹ "Tracking corporate tax breaks: a welcome new form of transparency emerges in the US", Tax Justice Network.

forskelsbehandling, samtidig med at fortrolighedskrav og forretningshemmeligheder respekteres; henleder i denne forbindelse opmærksomheden på eksemplet med den amerikanske Dodd-Frank-lov, der både belønner whistleblowere, der giver myndighederne nye oplysninger, og beskytter dem mod retsforfølgning og tab af job, idet det dog må understreges, at en sådan belønning ikke bør være et incitament til at offentliggøre kommercielt følsomme oplysninger; foreslår, at der oprettes et uafhængigt europæisk organ med ansvar for indsamling af sådanne oplysninger og gennemførelse af undersøgelser samt en paneuropæisk whistleblower-fond, der kan sikre, at whistleblowere får tilstrækkelig økonomisk hjælp, begge finansieret gennem en afgift på en del af de inddrevne midler eller de pålagte bøder; mener, at der også bør ydes beskyttelse til whistleblowere, som informerer offentligheden, efter at de kompetente myndigheder på nationalt niveau eller EU-niveau er blevet underrettet, men efter en måned ikke har reageret;

Virksomhedernes sociale ansvar

146. mener, at en ansvarlig skattestrategi skal være en grundpille i virksomhedernes sociale ansvar (CSR), navnlig i lyset af den opdaterede definition af CSR som "virksomhedernes ansvar for deres indflydelse på samfundet"¹; beklager, at de fleste virksomheder ikke inkluderer dette aspekt i deres CSR-rapport; understreger, at aggressiv skatteplanlægning er uforenelig med CSR; opfordrer Kommissionen til at inkludere dette element og til nøje at definere dets indhold i en opdateret EU-strategi for virksomhedernes sociale ansvar;

Tredjelandsdimensionen

OECD

147. støtter OECD's BEPS-handlingsplan, omend det må erkendes, at den er resultatet af et kompromis, som ikke er vidtgående nok til at tackle skatteundragelsesproblemet i dets fulde udstrækning, og at disse forslag bør danne grundlag for yderligere tiltag på EU-plan og globalt plan; opfordrer OECD, dets medlemsstater og alle andre involverede lande til at udvikle et stærkt overvågningsredskab, der kan gøre det muligt at vurdere fremskridtene i gennemførelsen af disse retningslinjer, fremskaffe dokumentation for deres effektivitet og eventuelt træffe korrigerende foranstaltninger;
148. anbefaler, at de institutionelle forbindelser og samarbejde mellem OECD og Kommissionen styrkes for at sikre foreneligheden af de to processer og undgå dobbeltstandarder; opfordrer medlemsstaterne til straks at gennemføre alle EU-retsakter baseret på OECD's retningslinjer i national lovgivning og dermed gøre EU førende i gennemførelsen af OECD's henstillinger; understreger dog, at OECD's strategi stadig er baseret på "soft law", og at denne indsats skal suppleres med egentlige lovrammer på EU-plan for at opfylde det indre markeds behov, f.eks. i form af et anti-BEPS-direktiv, der går videre end OECD's BEPS-initiativ på de områder, som ikke er tilstrækkeligt dækket;

Skattely

149. opfordrer til en fælles EU-tilgang til skattely; opfordrer navnlig Kommissionen til at

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, "En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar" (COM(2011)0681) s. 6;

fortsætte sit arbejde med at udvikle og vedtage en europæisk definition og et sæt fælles kriterier for at definere skattely, uanset beliggenhed, og passende sanktioner over for lande, der samarbejder med dem, på baggrund af dens henstilling fra december 2012 vedrørende foranstaltninger, der kan tilskynde tredjelande til at anvende minimumsstandarder for god forvaltningspraksis på skatteområdet (dvs. ikke blot vedrørende udveksling af oplysninger og gennemsigtighed, men også loyal skattekonkurrence og effektiv beskatning), samt over for selskaber, der benytter dem til aggressiv skatteplanlægning, og med at fastlægge egnede fælles foranstaltninger for disse jurisdiktioner; henviser til sin ovennævnte beslutning af 21. maj 2013 om ”bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skattely”, der indeholder en ikke-udtømmende liste over sådanne mulige foranstaltninger¹; gentager, at egentlige europæiske lister, som ajourføres regelmæssigt og er baseret på omfattende, gennemsigtige, solide, objektivt verificerbare og almindeligt accepterede indikatorer, vil være mere effektive som et middel til at fremme god forvaltningspraksis på skatteområdet og ændre den skattemæssige adfærd over for og inden for disse jurisdiktioner;

150. opfordrer Kommissionen til på den europæiske sortliste at medtage de territorier, der giver skattefordele til enheder uden at kræve, at de udøver væsentlig økonomisk aktivitet i landet, har en markant lav effektiv beskatning og ikke garanterer automatisk udveksling af skatteoplysninger med andre jurisdiktioner;
151. understreger især behovet for at sikre, at udgående finansielle strømme beskattes mindst én gang, f.eks. ved at indføre en kildekat eller tilsvarende foranstaltninger, for at forhindre, at overskud forlader EU uden at være blevet beskattet, og opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag til retsakt herom, for eksempel i form af en revision af moder- og datterselskabsdirektivet samt rente- og royaltydirektivet; insisterer på, at der indføres et system, som sikrer, at der et bekræftelsesdokument skal forelægges for de nationale skattemyndigheder og fremsendes til Kommissionen som attestering for operationen, hvorved man beskytter det indre marked og opretholder forbindelsen mellem det sted, hvor overskuddet og den økonomiske værdi skabes, og det sted, hvor de beskattes; understreger, at et sådant system bør udformes omhyggeligt med henblik på at undgå dobbeltbeskatning og tvister; anmoder Kommissionen om, at den ud over at støtte OECD's promovering af en multilateral tilgang til skattespørgsmål, der sigter mod at strømline internationale skatteordninger og sikre, at fortjeneste beskattes på det sted, hvor værdien skabes, også styrker EU's rolle på den internationale scene ved at tale med én stemme og arbejder for udvikling af en fælles EU-ramme for bilaterale overenskomster på skatteområdet og en gradvis erstatning af det meget store antal individuelle bilaterale skatteoverenskomster med overenskomster mellem EU og tredjelandjurisdiktioner; understreger, at dette ville være den hurtigste måde at tackle

¹ Der er bl.a. tale om følgende: suspendering eller ophævelse af eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster med jurisdiktioner på den sorte liste; forbud mod, at virksomheder med hjemsted i jurisdiktioner på den sorte liste får adgang til EU-udbud vedrørende varer og tjenesteydelser eller modtager statsstøtte; forbud mod, at EU's finansieringsinstitutter og finansieringsrådgivere opretter eller bevarer datterselskaber og afdelinger i sortlistede jurisdiktioner, og overvejelse af at tilbagekalde licenser for europæiske finansieringsinstitutter og finansieringsrådgivere, som opretholder afdelinger og fortsat opererer i sortlistede jurisdiktioner; indførelse af en særlig afgift på alle transaktioner til eller fra sortlistede jurisdiktioner; undersøgelse af forskellige muligheder for ikke-anerkendelse i EU af selskabers retlige status, såfremt disse er etableret i sortlistede jurisdiktioner; anvendelse af toldbarrierer for handel med sortlistede tredjelande.

praksissen med "treaty shopping" på; opfordrer i mellemtiden medlemsstaterne til øjeblikkeligt at indsætte antimisbrugs klausuler i deres skatteoverenskomster i overensstemmelse med BEPS-forslagene;

152. mener, at oprettelsen af frihandelsaftaler skal ledsages af øget samarbejde på skatteområdet med henblik på at forhindre, at selskaber, der konkurrerer på de samme markeder, slipper for skat, og sikre lige konkurrencevilkår; anmoder derfor Kommissionen om at indføre skattebestemmelser i alle EU's frihandelsaftaler, som kan forpligte partnerlande til at anvende god skatteforvaltningspraksis og sikre gensidighed i skattespørgsmål; understreger, at det arbejde, der udføres af platformen for god forvaltningspraksis på skatteområdet, udgør et godt grundlag for at implementere dette koncept; understreger, at det samme kan gælde for EU's samarbejdsaftaler;
153. opfordrer EU's organer til ikke at samarbejde med jurisdiktioner, der anses for at være usamarbejdsvillige i skattespørgsmål, samt med selskaber, der er dømt for skattesvig, skatteunddragelse eller aggressiv skatteplanlægning; anmoder om, at institutioner såsom Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) ikke længere gennem deres finansielle formidlere samarbejder med ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner; anmoder endvidere EU's organer om at forpligte sig til ikke at yde EU-finansiering til selskaber, der er dømt for skattesvig, skatteunddragelse eller aggressiv skatteplanlægning;
154. opfordrer Kommissionen til at anvende alle til rådighed stående midler for at fremme en mere koordineret tilgang over for industrilande med henblik på at opnå en større grad af gensidighed i skatteanliggender, navnlig med hensyn til udveksling af oplysninger med USA efter ikrafttrædelsen af Foreign Account Tax Compliance Act; anmoder desuden Kommissionen om, at den på baggrund af aftalen af 27. maj 2015 mellem EU og Schweiz om automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti og med henblik på at bevare det indre marked nøje overvåger den aftalte udfasning af visse former for skadelig skattepraksis i Schweiz i overensstemmelse med BEPS-retningslinjerne samt sørger for, at der ikke gennemføres nye skadelige skatteforanstaltninger i fremtiden; opfordrer Kommissionen til under sine igangværende forhandlinger med Schweiz at foreslå, at der indføres CFC-regler i den schweiziske lovgivning; fastholder, at Kommissionen skal sikre, at Schweiz følger EU's tilgang på beskatningsområdet, og rapportere herom til Europa-Parlamentet;
155. minder om, at alle medlemsstater har valgt en multilateral tilgang til automatisk udveksling af oplysninger gennem konventionen om administrativ bistand i skattesager samt gennem revisionen af de relevante EU-direktiver i 2014¹; understreger, at disse to initiativer er centrale elementer i indsatsen for at tackle skatteunddragelse og bankhemmelighed, eftersom de indebærer en forpligtelse for de finansielle institutioner til at indberette en bred vifte af oplysninger vedrørende indenlandsk bosatte personer med indkomst hidrørende fra aktiver i udlandet, til skatteforvaltningerne;

Udviklingslande

156. understreger, at der på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan bør lægges særlig vægt på situationen i udviklingslandene og navnlig i de mindst udviklede lande, som normalt er dem, der rammes hårdest af selskabers skatteundgåelse og har meget smalle skattegrundlag og lave skattekvoter, i forbindelse med udformningen af foranstaltninger

¹ EU-direktivet om rentebeskatning og direktivet om administrativt samarbejde.

og politikker til bekæmpelse af skatteundgåelse; understreger, at disse tiltag og politikker bør bidrage til at skabe offentlige indtægter, der modsvarer den merværdi, der skabes på deres område, for på korrekt vis at finansiere deres udviklingsstrategier, opfyldelse af årtusindudviklingsmålene og udviklingsdagsordenen for tiden efter 2015; bifalder på baggrund heraf det arbejde, der udføres af FN's ekspertudvalg om internationalt samarbejde i skattesager; anmoder Kommissionen om at støtte udviklingslandenes interesser i eksisterende internationale initiativer og at inddrage repræsentanter fra udviklingslandene i sin platform for god skatteforvaltningspraksis;

157. opfordrer EU og OECD BEPS-medlemmerne til at sikre, at OECD's nye "fælles standard for automatisk udveksling af oplysninger" indeholder en overgangsperiode for udviklingslande, der i øjeblikket på grund af manglende administrativ kapacitet ikke opfylder kravene om gensidig automatisk udveksling af oplysninger;
158. opfordrer Kommissionen til at foreslå yderligere foranstaltninger for at styrke den administrative kapacitet i udviklingslande, navnlig på skatteområdet, for at muliggøre en effektiv udveksling af skattemæssige oplysninger med deres forvaltninger; opfordrer til etablering af en platform for udviklingslande ved at gennemføre pilotprojekter om automatisk udveksling af oplysninger; opfordrer udviklingslandene til at fremme regionale aftaler eller andre former for samarbejde på skatteområdet med henblik på at forbedre deres forhandlingsposition over for udenlandske direkte investorer og multinationale selskaber og behandle spørgsmål af fælles interesse;
159. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at deres udviklingsbistandsorganer råder over tilstrækkelig teknisk ekspertise til at håndtere skatte spørgsmål i deres udviklingspolitikker, navnlig ekspertise fra finansministerier og skatteforvaltninger;
160. henviser til den handlingsplan, der blev fremlagt i dets beslutning af 8. juli 2015 om skatteundgåelse og skatteunddragelse som udfordringer for regeringsførelse, social beskyttelse og udvikling i udviklingslandene; opfordrer alle lande og internationale organisationer som f.eks. FN til at indgå i en inklusiv proces og bidrage til den skattepolitiske dagsorden i G20/OECD for at håndtere BEPS, fremme international skattegennemsigtighed og global udveksling af oplysninger på skatteområdet, f.eks. gennem udvikling af en fælles indberetningsstandard i forbindelse med automatisk udveksling af oplysninger eller offentliggørelse af reelt ejerskab; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte, at FN får en større rolle i fremtidige internationale skattedrøftelser, for eksempel ved at støtte oprettelsen af et globalt skatteorgan under De Forenede Nationers auspicer;

Skatterådgivere

161. påpeger den problematiske og tvivlsomme sameksistens, inden for de samme virksomheder, af skatterådgivning, revision og konsulentvirksomhed, der på den ene side har til formål at servicere skatteforvaltninger, f.eks. omkring udformning af et skattesystem eller forbedring af skatteopkrævningen, og på den anden side går ud på at yde skatteplanlægningstjenester til multinationale selskaber, eventuelt ved at udnytte svaghederne i medlemsstaternes skattelovgivning;
162. påpeger, at der findes en europæisk lovramme, der omfatter den nyeste pakke af reformer af markedet for revision, som blev godkendt af Parlamentet den 3. april 2014¹;

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0283 og P7_TA(2014)0284.

opfordrer Kommissionen til at sikre, at de relevante lovgivningsbestemmelser gennemføres i medlemsstaterne inden for den fastsatte tidsfrist og i overensstemmelse med de mål, der tilstræbes;

163. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om retningslinjer for skatterådgivningsbranchen og for oprettelse af en EU-ordning med uforenelighedsregler for skatterådgivere og, hvor det er relevant, for banker med henblik på at tilvejebringe nogle rammer, der effektivt forhindrer interessekonflikter mellem tjenesteydelser til henholdsvis den offentlige og den private sektor;
164. opfordrer endvidere Kommissionen til at iværksætte en undersøgelse med henblik på at vurdere graden af koncentration i sektoren og enhver heraf følgende konkurrenceforvridning; anbefaler, at denne undersøgelse også specifikt inddrager spørgsmålet om, hvorvidt kombinationen af skatterådgivning og revisionsfunktioner inden for samme firma kan føre til interessekonflikter, og stiller forslag til foranstaltninger i den henseende, herunder indførelse af mekanismer til adskillelse af afdelinger i konsulentfirmaer;
165. anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at vurdere muligheden af at indføre en lovgivningsmæssig ramme, der kan gøre det muligt at pålægge tilstrækkelige sanktioner for virksomheder, banker, revisionsfirmaer og finansieringsrådgivere, som bevisligt har været involveret i gennemførelse eller fremme af skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning; understreger, at disse sanktioner bør have en afskrækkende virkning og bl.a. kan omfatte bøder, udelukkelse fra adgang til finansiering over EU's budget, forbud mod enhver rådgivende rolle i EU's institutioner og, i ekstreme og gentagne tilfælde, fratagelse af erhvervslicenser;

Yderligere tiltag på nationalt plan

166. opfordrer til en yderligere indsats på nationalt plan for at bekæmpe skatteundgåelse inden for EU's og OECD's rammer, da ukoordinerede reaktioner kan skabe yderligere uoverensstemmelser og muligheder for skatteundgåelse; understreger, at det bedste middel til at bekæmpe udhuling af skattegrundlaget er samarbejde snarere end ensidig indførelse af præferenceordninger for at tiltrække investeringer;
167. opfordrer Kommissionen til at fastlægge retningslinjer for skatteamnestier, der indrømmes af medlemsstaterne, med det formål at definere de omstændigheder, hvorunder sådanne amnestier vil være i overensstemmelse med EU-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed for kapital, frihed til at levere tjenesteydelser, regler om statsstøtte og hvidvaskning af penge samt EU's fælles tilgang til bekæmpelse af skattely; minder om, at det er nødvendigt at anvende en sådan praksis med største forsigtighed for ikke at give skatteundvigere et incitament til at vente på den næste amnesti;
168. opfordrer medlemsstaterne til at indføre et kildeskattesystem for royalties for at sikre, at royalties udbetalt til tredjelande, der ikke er omfattet af bilaterale skatteaftaler, også beskattes;
169. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til, om nødvendigt med teknisk bistand fra Kommissionen, at gennemføre konsekvensanalyser af spillovereffekter i andre lande, inden de indfører skattemæssige foranstaltninger, som kan have konsekvenser i udlandet; opfordrer til en vidtgående inddragelse af nationale parlamenter i spørgsmålet

om skatteundgåelse, idet ingen skatteordning eller skattemæssig behandling bør unddrage sig en grundig vurdering og demokratisk kontrol fra lovgiverens side;

170. opfordrer kraftigt medlemsstaterne til at stoppe op og genoverveje nedskæringerne af deres skatteforvaltningers ressourcer og i stedet øge investeringerne i og effektiviteten af deres skattevæsener og sikre en effektiv omplacering af personale samt opgradering af teknologi og ekspertise med henblik på at kunne imødegå udviklingen og virkningerne af de skadelige skattepraksisser, som bliver stadig mere sofistikerede; opfordrer Kommissionen til at give teknisk støtte til dette arbejde, navnlig i forbindelse med Fiscalis 2020-programmet; opfordrer medlemsstaterne til arbejde hen imod mere simple, effektive og gennemsigtige skatteordninger i deres egen, borgernes og virksomhedernes interesse;
171. minder om, at offentlige indkøb udgør 16 % af BNP inden for EU; anmoder om en vurdering af muligheden for at indføre skatte-, gennemsigtigheds- eller samarbejds-mæssige kriterier i offentlige udbud i forbindelse med den næste ændring af direktivet om offentlige indkøb; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at overveje at udelukke de selskaber, der bevisligt har været involveret i aggressiv skatteplanlægning og skatteundgåelsesordninger, fra at deltage i offentlige udbudsprocedurer;
172. understreger endelig, at kravet om enstemmighed i Rådet, der giver hver enkelt medlemsstat vetoret, mindsker incitamentet til at bevæge sig fra status quo mod en mere samarbejdsorienteret løsning; opfordrer Kommissionen til ikke at holde sig tilbage fra, når det er relevant, at anvende artikel 116 i TEUF, som fastsætter følgende: "Finder Kommissionen, at bestående forskelle i medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser forvansker konkurrencevilkårene inden for det indre marked og derved fremkalder en fordrejning, som bør fjernes, holder den samråd med de pågældende medlemsstater herom. Fører dette samråd ikke til en aftale, som fjerner den pågældende fordrejning, udsteder Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure de dertil nødvendige direktiver [...]";
173. forpligter sig til at fortsætte det arbejde, der blev indledt af dets særlige udvalg, ved at se nærmere på de hindringer, som gjorde det umuligt for det særlige udvalg at opfylde sit mandat fuldt ud, og ved at sikre en passende opfølgning af dets henstillinger; pålægger sine kompetente myndigheder at identificere den bedste institutionelle struktur til at opnå dette;
174. gentager sit krav om adgang til alle relevante EU-dokumenter; opfordrer sin formand til at fremsende denne anmodning til Kommissionen og Rådet og understreger, at Parlamentet er fast besluttet på at anvende alle tilgængelige midler for at nå dette mål;
175. opfordrer sit kompetente udvalg til at følge op på disse henstillinger i sin kommende lovgivningsmæssige initiativbetænkning om det samme emne;
176. opfordrer sit udvalg med kompetence inden for konstitutionelle anliggender til at følge op på disse henstillinger, navnlig hvad angår indføjelser af bindende samarbejds-klausuler i adfærdskodeksen for organisationer, der er opført i åbenhedsregisteret, og ændringer af reglerne for adgang til dokumenter mellem EU-institutioner med henblik på at bringe dem i bedre overensstemmelse med traktatens princip om loyalt samarbejde;

177. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, de nationale parlamenter, G20 og OECD.

LISTE OVER PERSONER, DER HAR VÆRET HOLDT MØDE MED
(UDVALGSMØDER OG DELEGATIONER)

Dato	Talere:
30.3.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Pierre Moscovici, kommissær med ansvar for økonomiske og finansielle anliggender samt beskatning og told
16.4.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Serge Colin, formand for UFE (sammenslutningen af personale i finanssektoren) • Fernand Müller, formand for UFE's skatteudvalg • Paulo Ralha, formand for det portugisiske forbund af skattearbejdere • François Goris (formand UNSP-NUOD) for Den Europæiske Sammenslutning af Uafhængige Fagforeninger (CESI) • Nadja Salson, Den Europæiske Sammenslutning af Offentligt Ansattes Fagforbund (EPSU) • Henk Koller, formand for den europæiske sammenslutning af skatterådgivere (CFE) • Olivier Boutellis-taft, administrerende direktør for Den Europæiske Revisororganisation (FEE) • Bhatiani Ravi, direktør med ansvar for retlige spørgsmål i Independent Retail Europe
5.5.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Margrethe Vestager, kommissær med ansvar for konkurrence • Wolfgang Nolz, formand for Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen • Jane McCormick, seniorpartner i KPMG's Skatteafdeling, leder af EMA Tax • Chris Sanger, partner, overordnet leder af Ernst & Youngs skattepolitiske afdeling • Stef van Weeghel, partner i PriceWaterhouseCoopers, overordnet leder af skattepolitisk afdeling • Bill Dodwell, leder af skattepolitisk afdeling i Deloitte i Det Forenede Kongerige
11.5.2015	<p><i>Offentlig høring om tax rulings og skadelig skattepraksis</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Stephanie Gibaud, whistleblower og tidligere medarbejder i UBS • Lutz Otte, whistleblower og tidligere IT-medarbejder ved Julius Baer • Kristof Clerix, det internationale konsortium af undersøgende journalister (ICIJ): • Edouard Perrin, medlem af ICIJ • Richard Brooks, medlem af ICIJ • Lars Bové, medlem af ICIJ • Xavier Counasse, journalist ved "Le Soir" • Dominique Berlin, Collège européen de Paris, Université Panthéon-Assas (Paris 2) • Gabriel Zucman, adjunkt ved London School of Economics and Political Sciences • Achim Doerfer, skatteadvokat, forfatter og retsfilosof

12.5.2015	<p><i>Delegationsbesøg i Belgien</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Jacques Malherbe, universitetet i Louvain/Leuven (UCL/KUL) • Axel Haelterman, universitetet i Louvain/Leuven (UCL/KUL) • Werner Heyvaert, skatteekspert, Jones Day • Wim Wuyts, leder af skatteafdelingen – formand for skatteudvalget i FEB-VBO og Hilde Wampers, næstformand for Tax - Group Finance i FEB-VBO • Christophe Quintard, (ekspert ved FGTB, tidligere skattekontrollør) • Eric Van Rompuy (formand) og andre medlemmer af finans- og budgetudvalget i Belgiens føderale parlament • Steven Van den Bergh, leder af tjenesten for <i>tax rulings</i> • Johan Van Overtveld – finansminister (møde afholdt den 17. juni)
18.5.2015	<p><i>Delegationsbesøg i Luxembourg</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Wim Piot, leder af skatteafdelingen i PWC, Luxembourg • Nicolas Mackel, adm. direktør, Luxembourg for Finance • Christine Dahm, direktør, og Mike Mathias, medlem af Cercle de coopération des ONG du développement • Eugène Berger (formand) og andre medlemmer af det luxembourgske parlaments finansudvalg • Pierre Gramegna, finansminister • Pascale Toussing, direktør for skattespørgsmål, finansministeriet og skatteforvaltningen
22.5.2015	<p><i>Delegationsbesøg i Bern, Schweiz</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Markus R. Neuhaus, formand for bestyrelsen i PwC, Schweiz, medlem af PwC's globale bestyrelse • Frank Marty, medlem af direktionen, leder af afdelingen for finansielle tjenesteydelser & skatter, Economie Suisse • François Baur, permanent delegeret i Bruxelles, chef for europæiske anliggender, Economie Suisse • Martin Zogg, medlem af forretningsudvalget, leder af indenlandsk og international beskatning, Swiss Holdings • Urs Kapalle, direktør for finansiell politik og skatter, sammenslutningen af schweiziske banker • Mark Herkenrath, Alliance Sud, medlem af Global alliance for Tax Justice • Olivier Longchamp, Berndeclarationen (DoB) • Jacques de Watteville, statssekretær for internationale finansielle anliggender (SIF) • Ambassadør Christoph Schelling, direktør for skattepolitikafdelingen • Adrian Hug, direktør for den schweiziske føderale skatteforvaltning • Ruedi Noser, medlem af det nationale råd, leder af komitéen for økonomiske anliggender og beskatning • Urs Schwaller, medlem af statsrådet • Ulrich Trautmann, sektionsleder for handel og økonomiske anliggender, Den Europæiske Unions delegation i Schweiz og Liechtenstein • Marco Salvi, seniorforsker, Avenir Suisse
27.5.2015	<p><i>Møde med regeringen i Gibraltar (med koordinatore fra TAXE)</i></p>

	<ul style="list-style-type: none"> • Fabian Picardo, ministerpræsident • Joseph Garcia, viceministerpræsident
28.5.2015	<p><i>Delegationsbesøg i Dublin, Irland</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Martin Lambe, administrerende direktør for det irske skatteinstitut • Michael Noonan, finansminister • Niall Cody, formand for indtægtskommissionen • Liam Twomy (formand) og andre medlemmer af finansudvalget i Parlamentet (Oireachtas) + et de fælles udvalg for House-Senate og for Europæiske Anliggende • Frank Barry, Trinity College Dublin (TCD) • Seamus Coffey, University College Cork (UCC) • Feargal O'Rourke, leder af skatteafdelingen, PWC • Conor O'Brien, direktør for skatteafdelingen, KPMG • Jim Clarken, administrerende direktør for Oxfam Irland • Micheál Collins, Nevin Economic Research Institute (NERI)
29.5.2015	<p><i>Delegationsbesøg i Haag, Nederlandene</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Sjoera Dijkers, parlamentsmedlem, og andre medlemmer af det nederlandske parlaments finansieringsudvalg • Bartjan Zoetmulder, den nederlandske sammenslutning af skatterådgivere • Hans van den Hurk, Maastricht universitet • Indra Römgens, SOMO, uafhængig forsknings- og netværksinstitution uden gevinst for øje • Francis Weyzig, Oxfam • Pieterbas Plasman, leder af kontoret for skatteafgørelser • Eric Wiebes, nederlandsk statssekretær for skattespørgsmål
1.6.2015	<p><i>Offentlig høring om den internationale dimension af tax rulings og andre foranstaltninger</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Senator Mario Monti, tidligere EU-kommissær med ansvar for konkurrence og for told, beskatning og det indre marked • Tove Maria Ryding, chef for politik og advocacy, Det Europæiske Netværk for Gæld og Udvikling (EURODAD) • Antoine Deltour, informant, tidligere revisor, PWC Luxembourg
17.6.2015	<p><i>Interparlamentarisk møde om "aggressiv skatteplanlægning og parlamenternes rolle i demokratisk kontrol"</i></p> <p>37 medlemmer fra 18 nationale parlamenter: AT, BE, CY, CZ, FR, DE, GR, HU, IE, IT, LT, LU, MT, PL, PT, RO, ES, SV</p> <p>Heinz Zourek, generaldirektør for GD TAXUD</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pascal Saint-Amans, direktør for OECD's Center for Skattepolitik og skatteforvaltning

18.6.2015	<p><i>Delegationsbesøg i London, Det Forenede Kongerige</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • David Gauke, M.P., statssekretær for finansielle anliggender, Finansministeriet, • Jim Harra, generaldirektør, erhvervsskat, HM Revenue & Customs • Fergus Harradence, vicedirektør, selskabsskat, erhvervs- og internationale skat, HM Treasury • Andrew Dawson, leder af beskatningsaftaler, hovedforhandler for britiske skatteaftaler • Maura Parsons, vicedirektør, chef for interne afregningspriser i HMRC Business International og formand for HMRC's bestyrelse for interne afregningspriser • MEG Hillier (formand), Margaret Hodge (tidligere formand) og Guto Bebb, medlem af finansudvalget i Underhuset • Prem Sikka, lektor i regnskab, Essex Business School, University of Essex • Frank Haskew, leder af ICAEW (Institute of Chartered Accountants in England and Wales) Skattefakultet og Ian Young, chef for international skat • Will Morris, formand for Skatteudvalget og skatteudvalget i Den Rådgivende OECD-Komité for Handel og Industri • Richard Collier, ledende partner i PwC skat • Joseph Stead, Christian Aid • Meesha Nehru, programdirektør, Fair Tax Mark
23.6.2015	<p><i>Drøftelser med multinationale selskaber</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Nathalie Mognetti, ledende skattemedarbejder, Total S.A. • Martin McEwen, leder af skatteafdelingen (SSE plc) • Christian Comolet-Tirman, direktør, skatteafdelingen, BNP Paribas Group
25.6.2015	<p><i>Møde med repræsentant for Bermudas regering (med TAXE-koordinatorer)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Everard Bob Richards, vicepremierminister, minister & finansminister • Alastair Sutton, EU's juridiske rådgiver for regeringen i Bermuda
2.7.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Richard Murphy, Tax Research LLP og stiftende medlem af Tax Justice Network • Guillaume de la Villeguérin, næstformand Tax & Customs Airbus
17.9.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Jean-Claude Juncker, formand for Europa-Kommissionen • Pierre Moscovici, kommissær med ansvar for økonomiske og finansielle anliggender samt beskatning og told • Margrethe Vestager, kommissær med ansvar for konkurrence
22.9.2015	<ul style="list-style-type: none"> • Pierre Gramegna, formand for ØKOFIN-Rådet, Luxembourgs finansminister • Dr. Wolfgang Schäuble, forbundsfinansminister, Tyskland • Luis de Guindos, minister for økonomi og konkurrenceevne, Spanien • Michel Sapin, finansminister og minister for de offentlige regnskaber, Frankrig • Pier Carlo Padoan, økonomi- og finansminister, Italien
16.11.2015	<p><i>Drøftelser med multinationale selskaber</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Monique Meche, Vice President, Global Public Policy, Amazon • Malte Lohan, Global Corporate Affairs Director, Anheuser-Busch InBev SA

• Mark Hubbard, Global Head of Tax, Barclays Bank Group• Delphine Reyre, Director of Public Policy Southern Europe, Facebook• Iain McKinnon, Head of Group Tax, HSBC• Krister Mattsson, Head of Corporate Finance, Insurance, Tax & Treasury, IKEA Group• Irene Yates, Vice President, Corporate Tax, McDonald's Europe• Werner Schuster, Vice President Tax, Philip Morris International• Nicklas Lundblad, Senior Director, Public Policy and Government Relations, Google• John Stowell, Senior Vice President, Corporate Taxes, The Walt Disney Company• Robert Jordan, Vice President, General Tax Counsel, Coca-Cola Company

LISTE OVER SVAR EFTER LAND/INSTITUTION

(situationen pr. 16. november 2015)

Land	Svar
<i>Første anmodning den 23.4.2015 - Frist 31.5.2015</i>	
Sverige	29.5.2015
	29.5.2015
Guernsey	31.5.2015
Luxembourg	1.6.2015
Finland	2.6.2015
Slovakiet	3.6.2015
Irland	5.6.2015
Nederlandene	8.6.2015
Det Forenede Kongerige	8.6.2015
Frankrig	10.6.2015
Den Tjekkiske Republik	11.6.2015
Letland	16.6.2015
Belgien	16.6.2015
Malta	18.6.2015
<i>Første påmindelse den 29.6.2015 - Frist 9.7.2015</i>	
Portugal	30.6.2015
Polen	2.7.2015
Litauen	3.7.2015
Ungarn	7.7.2015
Kroatien	8.7.2015
Estland	10.7.2015
Grækenland	10.7.2015
Spanien	10.7.2015
Gibraltar	13.8.2015
Danmark	26.8.2015
Tyskland	2.9.2015
Rumænien	3.9.2015
Italien	17.9.2015
<i>Seneste påmindelse den 21.9.2015</i>	
Østrig	21.9.2015
Cypern	22.9.2015
Bulgarien	28.9.2015
Slovenien	28.9.2015
INSTITUTIONER	Svar

Kommissionen	29.4.2015 3.6.2015 31.8.2015 23.10.2015 9.11.2015
Rådet	29.5.2015 15.6.2015 27.7.2015

MULTINATIONALE KONCERNER INDBUDT TIL AT DELTAGE I UDVALGSMØDER

Navn	Indbudte/repræsentanter	Situationen pr. 16. november 2015
Airbus	Guillaume de La Villeguérin, Vice President Tax & Customs	Deltog - 2.7.2015
BNP Paribas	Christian Comolet-Tirman, Director, Fiscal Affairs	Deltog - 23.6.2015
SSE plc	Martin McEwen, Head of Tax	Deltog - 23.6.2015
Total S.A.	Nathalie Mognetti, Chief Tax Officer	Deltog - 23.6.2015
Amazon	Monique Meche, Vice President, Global Public Policy	Deltog - 16.11.2015
Anheuser-Busch InBev	Malte Lohan, Global Corporate Affairs Director	Deltog - 16.11.2015
Barclays Bank Group	Mark Hubbard, Global Head of Tax	Deltog - 16.11.2015
Coca-Cola Company	Robert Jordan, Vice President, General Tax Counsel	Deltog - 16.11.2015
Facebook	Delphine Reyre, Director of Public Policy Southern Europe	Deltog - 16.11.2015
Google	Nicklas Lundblad, Senior Director, Public Policy and Government Relations	Deltog - 16.11.2015
HSBC Bank plc	Iain McKinnon, Head of Group Tax	Deltog - 16.11.2015
IKEA Group	Krister Mattsson, Head of Corporate Finance, Insurance, Tax & Treasury	Deltog - 16.11.2015
McDonald's Europe	Irene Yates, Vice President, Corporate Tax	Deltog - 16.11.2015
Philip Morris International	Werner Schuster, Vice President Tax	Deltog - 16.11.2015
The Walt Disney Company	John Stowell, Senior Vice President, Corporate Taxes	Deltog - 16.11.2015
Fiat Chrysler Automobiles	Sergio Marchionne, Chief Executive Officer	Afslog under henvisning til igangværende undersøgelse
Walmart	Shelley Broader, formand og administrerende direktør, EMEA-regionen	Afslog